

รวมเล่มอินโฟกราฟิกส์

“หลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง”

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง

รวมเล่มอินโฟกราฟิกส์

“หลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทธรณ์คดีปกครอง”

โดย สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง

สงวนลิขสิทธิ์

จัดทำโดย :

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง

(กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง)

อาคารศาลปกครอง เลขที่ 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 0 2141 1111 สายด่วน 1355

โทรสาร 0 2143 9821

<https://www.admincourt.go.th>

รวมเล่มอินโฟกราฟิกส์

“หลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง”

องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

การเรียกคืนบำเหน็จบำนาญที่รับไประหว่างถูกดำเนินการทางวินัย

การนับอายุและภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิเข้าซื้อที่ดินผู้ใหญ่บ้าน

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน กรณีถูกเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นกระทำละเมิด

การตรวจตราความปลอดภัยการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ความรับผิดชอบ

การเบิกจ่ายเงินในโครงการที่ไม่อาจใช้งบประมาณของทางราชการได้

การแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับ กรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า

การขอใบอนุญาตประกอบกิจการหอพักอย่างถูกต้อง

การขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของบุตรที่เสียชีวิต

คำนำ

สำนักงานศาลปกครอง โดยสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง (สำนักวิจัยและวิชาการเดิม) ได้จัดทำบทความทางวิชาการ (สั้น) ในรูปแบบอุทธรณ์จากคดีปกครอง ซึ่งได้ศึกษาจากคำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่วางหลักกฎหมายปกครอง และบรรทัดฐานหรือแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี ตลอดจนการใช้สิทธิฟ้องคดีอย่างถูกต้อง โดยได้เรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจและสามารถศึกษาทำความเข้าใจได้ง่าย เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไปให้แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐผ่านทางสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่ให้ความอนุเคราะห์พื้นที่ สำนักงานศาลปกครองต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งนอกจากการเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบที่กล่าวไปแล้ว ยังได้ดำเนินการคัดเลือกบทความที่น่าสนใจมาสรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดีในรูปแบบอินโฟกราฟิกส์ที่มีสีสันสวยงามสาระสำคัญของเรื่องมีความสั้น กระชับ ชัดเจน โดยมุ่งเน้นคดีปกครองที่เป็นการวางหลักกฎหมายปกครองหรือแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดีแก่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งได้ดำเนินการเผยแพร่ผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของสำนักงานศาลปกครอง

สำนักงานศาลปกครองเห็นว่า การเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบอินโฟกราฟิกส์ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของประชาชนทั่วไปด้วย จึงเห็นสมควรนำมารวบรวมเป็นรูปเล่มในชื่อรวมเล่มอินโฟกราฟิกส์ “หลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทธรณ์คดีปกครอง” ซึ่งได้สรุปสาระสำคัญที่เป็นหลักปฏิบัติราชการที่ดีกำกับไว้ก่อนที่จะไปศึกษาเนื้อหาในอินโฟกราฟิกส์แต่ละเรื่องพร้อมกันนี้ ยังได้จัดทำ QR Code และลิงก์เชื่อมโยงไปยังบทความฉบับเต็ม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนประชาชนผู้สนใจในการศึกษาทำความเข้าใจด้วย

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิชาการฉบับนี้ จะมีส่วนในการเสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายปกครอง และเป็นแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการกฎหมายและประชาชนผู้ที่สนใจโดยทั่วไปด้วย

(นางสมฤดี ชาญสุริ)

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

30 กันยายน 2565

เรื่องที่	ชื่อเรื่อง	หน้า
	<u>การบริหารงานบุคคลและวินัย</u>	
1.	การกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนสอบสัมภาษณ์ (ภาค ค)	1
2.	องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย	6
3.	การรับฟังคู่กรณีก่อนออกคำสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษา	10
	<u>สิทธิประโยชน์และสวัสดิการ</u>	
4.	การเรียกคืนบำเหน็จบำนาญที่รับไประหว่างถูกดำเนินการทางวินัย	15
	<u>การพ้นจากตำแหน่ง</u>	
5.	การนับอายุและภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิเข้าซื้อถดถอนผู้ใหญ่บ้าน	19
6.	การเข้าซื้อถดถอนผู้ใหญ่บ้าน กรณีลายมือชื่อไม่เหมือนกัน	24
7.	ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่องในหน้าที่ และประพฤติตนไม่เหมาะสม	28
8.	การให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีรู้เห็นกับภรรยาให้คนอื่นมาทำสัญญา กับ อบต.	32
9.	การให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีจ้างบุตรขับรถแบคโฮให้ อบต.	36
10.	การสั่งให้กรรมการสหกรณ์ซึ่งได้ลาออกไปแล้ว พ้นจากตำแหน่ง	41
	<u>ละเมิดและความรับผิดชอบอื่น</u>	
11.	ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	46
12.	การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากหน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ ผู้ทำละเมิด	50
13.	การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน กรณีถูกเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น กระทำละเมิด	54
14.	การเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดซึ่งถึงแก่ความตายชดใช้ค่าสินไหมทดแทน	58
15.	ความรับผิดชอบของหน่วยงานและผู้ขับขี่ กรณีกิ่งไม้หักทับรถในที่ห้ามจอด	62
16.	การตรวจตราความปลอดภัยการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ความรับผิดชอบ	66
17.	การสร้างถนนเกินแนวเขตที่ดินที่ราษฎรอุทิศให้เป็นทางสาธารณะ	70
18.	การทำปณิกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมืองไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด	74
19.	การพิจารณากำหนดค่าทดแทนการเวนคืนที่ดินซึ่งมีทำเลต่างกัน	78

สารบัญ

เรื่องที่	ชื่อเรื่อง	หน้า
<u>จัดซื้อจัดจ้างและสัญญาทางปกครอง</u>		
20.	การเบิกจ่ายเงินในโครงการที่ไม่อาจใช้งบประมาณของทางราชการได้	82
21.	การจัดซื้อที่ดินซึ่งคาดเห็นได้ว่าจะมีผลกระทบต่อประโยชน์ราชการ	86
22.	การแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับ กรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า	90
23.	การตรวจรับหนังสือเรียนไม่เป็นไปตามบันทึกข้อตกลงการซื้อ	94
24.	ระยะเวลาในการตรวจรับงานจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น	99
<u>อาคารและการประกอบกิจการ</u>		
25.	การอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนอาคารตามประกาศของคณะปฏิวัติ	104
26.	การขอใบอนุญาตประกอบกิจการหอพักอย่างถูกต้อง	109
<u>องค์กรวิชาชีพ</u>		
27.	การโฆษณาที่โอ้อวดสรรพคุณของอาหารเสริมและยาเกินจริง	113
28.	เภสัชกรไม่อยู่ประจำร้านยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ	117
<u>ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล</u>		
29.	การขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของบุตรที่เสียชีวิต	121

<https://forms.gle/67UHQmbengr6nCx19>

ขอความกรุณาตอบแบบสำรวจ
ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือรวมเล่มอินโฟกราฟิกส์
“หลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง”

เรื่องที่ 1

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง เกี่ยวกับ ... การกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนสอบสัมภาษณ์ (ภาค ค)

1. ในการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สอบสัมภาษณ์) จะต้องกำหนด “กรอบการใช้ดุลพินิจ” ของคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน เช่น (1) รายละเอียดการให้คะแนน สัดส่วนการให้คะแนน ช่วงการให้คะแนนขั้นต่ำและขั้นสูงในแต่ละองค์ประกอบ เพื่อเป็นมาตรฐานให้คณะกรรมการใช้ในการให้คะแนนผู้สอบแข่งขันอย่างเป็นธรรม (2) ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสัมภาษณ์ และคำถามที่ใช้ในการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะสามารถบ่งชี้ถึงความเหมาะสมด้านต่าง ๆ เช่น ด้านพฤติกรรม ความรู้ความสามารถหรือด้านอื่น ๆ ตามที่ประกาศกำหนดไว้ (3) ข้อเท็จจริงหรือเหตุผลที่ใช้ในการพิจารณาให้คะแนนผู้สอบแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีที่คะแนนมีความแตกต่างจากผู้สอบแข่งขันรายอื่นอย่างมาก จะต้องมีข้อเท็จจริงและเหตุผลที่รับฟังได้ ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้

2. การไม่กำหนดหลักเกณฑ์และกรอบการให้คะแนนสอบสัมภาษณ์ ผู้เข้าสอบแข่งขันดังกล่าวเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในขณะที่มีคณะกรรมการสอบหลายชุด ทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในการให้คะแนนอย่างอิสระ จึงเป็นกรณีไม่มีเหตุผลรองรับการใช้ดุลพินิจได้อย่างชัดเจน อันมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ และไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้การสอบแข่งขันไม่เป็นธรรมและอาจไม่ได้ผู้ที่มีความรู้เหมาะสมกับตำแหน่งอย่างแท้จริง

3. ในการคิดคำนวณคะแนนรวมภาค ข และภาค ค เมื่อประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การคิดคะแนนไว้เช่นใด จะต้องปฏิบัติตามที่ได้ประกาศไว้โดยไม่อาจใช้วิธีคิดคำนวณเป็นอย่างอื่นได้

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

หลักเกณฑ์การสอบคัดเลือก บุคคลเข้ารับราชการ

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

โดยทั่วไปในการสอบแข่งขัน ... จะมีการทดสอบโดยแบ่งออกเป็น

1. การสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทั่วไป (ภาค ก.)
2. การสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (ภาค ข.)
3. การสอบเพื่อวัดความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ค.)

สำหรับการสอบเพื่อวัดความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ภาค ค.) หรือที่เรียกว่า "การสอบสัมภาษณ์" หน่วยงานของรัฐจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การสอบและการให้คะแนนไว้อย่างชัดเจน เช่น การกำหนดให้คะแนนโดยแบ่งออกเป็นด้าน

- (1) บุคลิกภาพ
- (2) ทักษะคติและแรงจูงใจ
- (3) ความรู้ความสามารถ

และจะต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบไว้ด้วยว่าควรมีสัดส่วนและช่วงการให้คะแนนขั้นสูงขั้นต่ำเพียงใด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้คณะกรรมการใช้ดุลพินิจโดยไม่เป็นธรรมหรือตามอำเภอใจ

หน้า
1

ศึกษาจากแหล่งจากคดีปกครอง คะแนน "สอบสัมภาษณ์" เข้ารับราชการ ... ต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน !

ข้อเท็จจริงในคดี

- ประกาศรับสมัครสอบเข้ารับราชการเป็นพนักงานเทศบาล กำหนดให้มีการทดสอบ 2 ภาค คือ ภาค ข. 200 คะแนน และภาค ค. 100 คะแนน
- หน่วยงานของรัฐไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนน ภาค ค. ไว้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นมาตรฐานให้คณะกรรมการสอบใช้ในการให้คะแนนผู้เข้าสอบ
- หลักเกณฑ์การสอบแข่งขันกำหนดให้ใช้คะแนนรวม ซึ่งหมายถึงคะแนนที่แท้จริง มิใช่หมายถึงอัตราร้อยละของคะแนนที่แท้จริง แต่คณะกรรมการสอบได้แปลงคะแนนสอบภาค ข. เป็นอัตราร้อยละ แล้วจึงนำไปรวมกับภาค ค.
- ผู้ฟ้องคดีสอบภาค ข. ได้คะแนนสูงกว่าผู้สมัครสอบทุกคน คือ 162 คะแนน แต่การสอบ ภาค ค. ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนเพียง 70 คะแนน ซึ่งแตกต่างจากผู้สอบแข่งขันที่ได้ชั้นบัญชีในลำดับที่ 1 และลำดับที่ 2 ซึ่งได้คะแนน 92 คะแนน ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง

หน้า
2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

การไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และกรอบการให้คะแนนผู้เข้าสอบแข่งขัน ภาค ค. อย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และคณะกรรมการสอบมีจำนวนมากถึง 20 ชุด หรือ 60 คน คณะกรรมการสอบจึงสามารถใช้ดุลพินิจในการให้คะแนนได้อย่างอิสระ อาจก่อให้เกิดการใช้อำนาจตามอำเภอใจ รวมทั้งไม่ได้แสดงพยานหลักฐานว่ามีข้อเท็จจริง หรือเหตุผลใดที่ใช้พิจารณาให้คะแนนผู้ฟ้องคดีแตกต่างจากผู้สอบแข่งขันรายอื่นอย่างมาก กรณีจึงไม่มีเหตุผลการใช้ดุลพินิจและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่งผลให้การสอบแข่งขันไม่เป็นธรรม

หน้า
3

อีกทั้งประกาศหลักเกณฑ์การสอบแข่งขันกำหนดให้ใช้คะแนนรวม ซึ่งหมายถึง คะแนนที่แท้จริง มิใช่หมายถึงอัตราร้อยละของคะแนนที่แท้จริง ผู้ฟ้องคดีสอบได้คะแนนทั้งสองภาคไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 คะแนน ได้คะแนนรวม 232 คะแนน และอยู่ในลำดับที่ 1 ของบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การที่คณะกรรมการสอบได้แปลงคะแนนสอบภาค ข. ของผู้ฟ้องคดี เป็นร้อยละ 81 รวมกับภาค ค. 70 คะแนน ทำให้ได้คะแนนรวม 151 คะแนน อยู่ลำดับที่ 55 จึงไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่ได้ประกาศไว้

**ดังนั้น ประกาศขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
พิพากษาเพิกถอนเฉพาะรายชื่อผู้ฟ้องคดี
และให้ประกาศขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ใหม่ให้ถูกต้องเฉพาะรายชื่อผู้ฟ้องคดี**

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 155/2561)

หน้า
4

<https://shorturl.asia/TSyDI>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 2

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...

องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

1. การกำหนดองค์ประกอบและจำนวนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไว้ ถือเป็นสาระสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อความเป็นธรรมในการพิจารณาทางปกครอง อันเป็นหลักประกันความเป็นธรรมให้แก่คู่กรณี ดังนั้น ในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจึงต้องกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรรมการแต่ละคนให้ชัดเจน และมีจำนวนครบถ้วนตามองค์ประกอบที่กำหนด

2. ในกรณีที่คำสั่งแต่งตั้งกำหนดหน้าที่ให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการ โดยไม่ได้กำหนดให้เป็นกรรมการสอบสวนด้วย ย่อมทำให้ผู้นั้นไม่มีอำนาจในการทำหน้าที่สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาได้

3. การที่ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน กำหนดให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน 3 คน แต่หน่วยงานได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวน จำนวน 2 คน ส่วนอีก 1 คน ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเพียงผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการชุดดังกล่าว ทำให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวนไม่ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด มีผลให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป โดยถือว่ากระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันส่งผลให้คำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การใช้อำนาจออกคำสั่งทางปกครองของ "คณะกรรมการ"

คำสั่งทางปกครอง
ต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่
ที่มีอำนาจหน้าที่... ครับ

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

การใช้อำนาจออกคำสั่งทางปกครองของ "คณะกรรมการ"

- ❶ ต้องมีองค์ประกอบครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด
- ❷ ต้องกระทำโดยที่ประชุม (นัดประชุม ต้องขอด้วยกฎหมาย (ม. 80 ว. 2))
- ❸ ครบองค์ประชุมและมีอยู่ตลอดเวลาการประชุม (ม. 79 ว.1)
- ❹ การลงมติ ต้องมีคะแนนเสียงครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด (ม. 82 ว. 1)

**กฎหมาย : กำหนดจำนวน
อย่างน้อยสามคน**

ตัวอย่าง

หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรงเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วย

- (1) นาย ก. ประธานกรรมการ
- (2) นาย ข. กรรมการและเลขานุการ
- (3) นาย ค. ผู้ช่วยเลขานุการ

กฎหมายกลาง

พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง
พ.ศ. 2539

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง องค์ประกอบกรรมการไม่ครบ ส่งผลให้คำสั่งลงโทษไม่ชอบ !

การแต่งตั้งข้าราชการไม่ว่าจะให้มีหน้าที่เป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ โดยมีได้
ระบุให้เป็นกรรมการสอบสวนด้วย ย่อมทำให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการหรือ
ผู้ช่วยเลขานุการไม่มีอำนาจหน้าที่ในอันที่จะทำการสอบสวนได้
กรณีตัวอย่าง..ถือว่าไม่ครบตามองค์ประกอบตามที่กฎหมายกำหนด
อันเป็นสาระสำคัญเพื่อเป็นหลักประกันการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา
ส่งผลให้คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด
ที่ อ. 764/2558

หน้า 2

<https://shorturl.asia/H8ijY>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทาหรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 3

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การรับฟังคู่กรณีก่อนออกคำสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษา

1. คำสั่งลงโทษทางวินัยนักศึกษา มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง เนื่องจากผลของคำสั่งกระทบสิทธิของผู้รับคำสั่ง ดังนั้น การออกคำสั่งดังกล่าว จึงต้องอยู่ภายใต้หลักการให้โอกาสคู่กรณีได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ก่อนออกคำสั่งตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นหลักการสำคัญที่ประกันความเป็นธรรมให้แก่คู่กรณี อันมีผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง

2. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ได้ให้โอกาสนักศึกษา ที่ถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นนักศึกษาได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน คำสั่งลงโทษดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ออกโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

3. การให้โอกาสดังกล่าวแก่ผู้รับคำสั่งหรือคู่กรณีจะต้องดำเนินการ แจ้งอย่างเป็นทางการและมีความชัดเจน โดยจะต้องระบุข้อกล่าวหาและแจ้ง พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คู่กรณีได้รับทราบ เพื่อจะได้ใช้สิทธิ ในการชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน การเรียกคู่กรณีมาให้ถ้อยคำหรือพุดคุย ในลักษณะเป็นการให้ข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ถือว่าเป็น การให้โอกาสคู่กรณีได้รับทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน เพื่อปกป้องสิทธิของตนตามที่กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนดไว้

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การรับฟังคู่กรณีตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

หลัก : ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539)

ข้อยกเว้น : เจ้าหน้าที่ไม่จำเป็นต้องให้โอกาสแก่คู่กรณี ในกรณีดังต่อไปนี้ (มาตรา 30 วรรคสอง)

- (1) มีความจำเป็นเร่งด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ
- (2) จะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป
- (3) เป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง
- (4) โดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้
- (5) เป็นมาตรการบังคับทางปกครอง
- (6) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาส ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ (มาตรา 30 วรรคสาม)

หน้า 1

อุทาหรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ลงโทษนักเรียนทะเลาะวิวาท ... ข้ามขั้นตอนการให้โอกาสชี้แจงไม่ได้ !!

ข้อเท็จจริงในคดี

- อธิการบดีมีคำสั่งลงโทษให้นักศึกษา 8 คน พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา จากเหตุทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาคนอื่น
- นักศึกษาที่ถูกลงโทษเห็นว่า ไม่มีการสอบสวนถึงสาเหตุ ไม่ให้โอกาสชี้แจงและนำพยานหลักฐานมาแก้ข้อกล่าวหา และมีบางคนที่เข้าไปประจัญเหตุก็ถูกลงโทษด้วย
- นักศึกษาได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเพื่อขอลดหย่อนโทษ แต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีมติยืน

หน้า 2

ประเด็นแรก : ก่อนออกคำสั่งลงโทษได้ให้โอกาสนักศึกษาชี้แจง
โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- ไม่ปรากฏหลักฐานหรือหนังสือที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ได้แจ้งข้อกล่าวหาว่านักศึกษาทั้ง 8 คน ได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยนักศึกษาในกรณีใด
- ไม่ได้แจ้งพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหา มีเพียงข้อกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ ได้มีหนังสือเรียกให้นักศึกษามาพบแล้ว แต่ไม่มา ซึ่งก็ไม่ปรากฏหลักฐานตามที่กล่าวอ้าง
- ส่วนที่อ้างว่าได้เรียกนักศึกษามาให้ถ้อยคำโดยการพูดคุยแล้วนั้น มีลักษณะเป็นเพียงการเรียกมาให้ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น เพราะไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาให้นักศึกษาทราบ อันเป็นวิธีการที่กฎหมายบังคับให้ต้องกระทำ และเป็นเงื่อนไขที่สำคัญของความชอบด้วยกฎหมายในการออกคำสั่งทางปกครอง **จึงถือว่ายังไม่ได้ให้โอกาสนักศึกษาทั้ง 8 คน ตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง** ดังกล่าว

หน้า 3

ประเด็นที่สอง : กรณีดังกล่าวเข้าข้อยกเว้นที่ไม่ต้องให้โอกาส
คู่กรณีหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

มิใช่กรณีที่โดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้นั้น เนื่องจากนักศึกษา 7 คน กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 และอีก 1 คน กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นระยะเวลาเพียงพอที่จะให้โอกาสดังกล่าวได้ และมีกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันจะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา 30 วรรคสองและวรรคสาม

ดังนั้น คำสั่งพิพากษาจึงไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 150/2563

หน้า 4

<https://shorturl.asia/YOUBR>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 4

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การเรียกคืนบำเหน็จบำนาญที่รับไประหว่างถูกดำเนินการทางวินัย

1. เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเกษียณอายุราชการโดยรับบำเหน็จบำนาญตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ไปแล้ว ก่อนที่หน่วยงานต้นสังกัดจะมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ ย่อมทราบข้อเท็จจริงอยู่แล้วว่าตนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยตั้งแต่ก่อนออกจากราชการ และอาจเป็นเหตุให้ตนตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ของทางราชการ จึงถือว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่ในขณะนั้น ซึ่งหน่วยงานต้นสังกัดมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวคืนเงิน อันมีลักษณะเป็นลามิครว่าได้เต็มจำนวนตามมาตรา 406 ประกอบกับมาตรา 412 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

2. การได้รับการล้างมลทินมีผลเป็นเพียงการลบล้างประวัติการถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือการถูกลงทัณฑ์เพราะกระทำผิดวินัยเท่านั้น โดยให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์มาก่อน แต่ไม่มีผลลบล้างการกระทำความผิดที่ได้เคยกระทำไปแล้ว กล่าวคือ ไม่มีผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งลงโทษทางวินัย รวมทั้ง ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องเงินหรือสิทธิประโยชน์ใด ๆ ในช่วงเวลาที่ได้รับการล้างมลทินนั้นด้วย

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

หน่วยงานมีคำสั่งไล่ออกโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่
เกษียณอายุ จะต้องคืนเงินบำนาญ เงินช่วยค่าครองชีพ
ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (เงิน ช.ค.บ.) และเงินบำเหน็จดำรงชีพ
ที่ได้รับไปแล้วหรือไม่ ?

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

การเกษียณอายุราชการของข้าราชการ

ข้าราชการซึ่งมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นจากราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ
ที่ผู้นั้นมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ (มาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. 2494)

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับหลังจากเกษียณอายุราชการ

- เงินบำเหน็จบำนาญ สำหรับผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.)
- เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (เงิน ช.ค.บ.)
- บำเหน็จค่าประกัน (มีสิทธิกู้เงินบำเหน็จค่าประกัน)
- เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
- เงินบำเหน็จบำนาญ และเงินจาก กบข. สำหรับผู้ที่เป็นสมาชิก (กบข.)
- บำเหน็จดำรงชีพ
- เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

หน้า 1

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494
มาตรา 8 (1) กำหนดว่า ข้าราชการที่ถูกไล่ออกเพราะมีความผิด
ไม่มีสิทธิได้รับบำนาญปกติ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 406 วรรคหนึ่ง บุคคลใดได้มาซึ่งทรัพย์สินสิ่งใดเพราะการที่บุคคลอีกคนหนึ่งกระทำให้ชำระหนี้ก็ดี หรือได้มาด้วยประการอื่นก็ดี โดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ และเป็นทางให้บุคคลอีกคนหนึ่งนั้นเสียเปรียบไซ้ ท่านว่าบุคคลนั้นจำต้องคืนทรัพย์สินให้แก่เขา อนึ่ง การรับสภาพหนี้สินว่ามีอยู่หรือหาไม่นั้น ท่านก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำให้ชำระหนี้ด้วย

มาตรา 412 ถ้าทรัพย์สินซึ่งได้รับไว้เป็นลาภมิควรได้นั้นเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ท่านว่าต้องคืนเต็มจำนวนนั้น เว้นแต่เมื่อบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต จึงต้องคืนลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 139/2563

หน้า 2

รับเงินบำเหน็จบำนาญในขณะที่รู้ว่าตนยังอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัย ต้องคืนเงินที่ได้รับไปแล้วหรือไม่ เพียงใด ?

เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทราบข้อเท็จจริงว่าตนถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก่อนที่จะเกษียณอายุ และอาจเป็นเหตุให้ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่น ๆ

ของทางราชการถือว่าตนเป็นผู้ไม่สุจริตตั้งแต่ในขณะนั้น หน่วยงานจึงมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่คืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิอันมีลักษณะเป็นลาภมิควรได้ตามมาตรา 406 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยต้องคืนเงินเต็มจำนวนตามมาตรา 412

แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน

กรณีที่ได้รับการล้างมลทิน

- ➔ ลบล้างประวัติการถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย
- ➔ ไม่มีผลลบล้างความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว
- ➔ ไม่มีผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งลงโทษทางวินัย
- ➔ ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องเงินหรือประโยชน์ใด ๆ ในช่วงเวลาที่ได้รับการล้างมลทิน

หน้า 3

<https://shorturl.asia/2vC7R>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 5

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การนับอายุและภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิเข้าซื้อที่ดินผู้ใหญ่บ้าน

1. ราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ในหมู่บ้าน จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ทั้งหมด มีสิทธิเข้าซื้อที่ดินยื่นหนังสือร้องเรียนต่อนายอำเภอ เพื่อขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งได้ โดยให้นายอำเภอเป็นผู้สั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
2. ผู้มีสิทธิเข้าซื้อที่ดินผู้ใหญ่บ้านจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการยื่นขอให้ถอดถอน มิใช่ปีที่มีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน
3. ผู้มีสิทธิเข้าซื้อที่ดินผู้ใหญ่บ้านต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านถึงวันที่ผู้นั้นยื่นหนังสือถอดถอนผู้ใหญ่บ้านไม่น้อยกว่า 3 เดือน จนถึงวันที่เข้าซื้อที่ดิน มิใช่จนถึงวันที่มีการเลือกผู้ใหญ่บ้าน

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ผู้ใหญ่บ้านมาจากการเลือกของราษฎร มีอำนาจหน้าที่ปกครองราษฎรที่อยู่ในเขตหมู่บ้าน หากผู้ใหญ่บ้านมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาจถูกราษฎรใช้สิทธิถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่งได้

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457

กำหนดหลักเกณฑ์ของราษฎรผู้มีสิทธิเลือก (มาตรา 11) และถอดถอน (มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6)) ผู้ใหญ่บ้าน ดังนี้

สัญชาติไทย ชื่อในทะเบียนบ้าน อายุตั้งแต่ 18 ปี

- มาตรา 11** (1) มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคมของปีที่มีการเลือก
- (2) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (3) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (4) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือนจนถึงวันเลือก

มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6) ราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ในหมู่บ้านนั้นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ทั้งหมดเข้าชื่อกันขอให้ออกจากตำแหน่ง

หน้า
1

ศึกษาจากกรณีจากคดีปกครอง
การนับอายุและภูมิลำเนา
ของผู้มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน !

ข้อเท็จจริงในคดี

- นายอำเภอมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากมีราษฎรเข้าชื่อกันขอให้ถอดถอน จำนวน 267 คน ซึ่งเกินกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือก (498 คน) เนื่องจากมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม
- ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อนายอำเภอ โดยนายอำเภอได้เพิกถอนการเข้าชื่อของราษฎร 3 ราย ที่เข้าชื่อโดยไม่สุจริตและรับอาฆาตสาป
- ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มีราษฎรที่เข้าชื่อถอดถอน จำนวน 22 ราย เป็นผู้ที่มีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์ และมี 1 ราย มีชื่อในทะเบียนบ้านไม่ครบ 3 เดือน

หน้า
2

ประเด็นที่หนึ่ง : การนับอายุของผู้มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน จะต้องมียุ่ไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการเลือก หรือ ของปีที่มีการเข้าชื่อถอดถอน ?

สัญชาติไทย ชื่อในทะเบียนบ้าน อายุตั้งแต่ 18 ปี

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

ราษฎรที่มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านได้ จะต้องมียุ่ไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคมของปีที่มีการยื่นขอให้ถอดถอน มิใช่ของปีที่มีการเลือกให้บุคคลเข้ามาเป็นผู้ใหญ่บ้าน เมื่อราษฎร จำนวน 22 คน ที่ยื่นถอดถอนเป็นผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 18 มกราคม 2536 ถึงวันที่ 7 กรกฎาคม 2540 ซึ่งเมื่อนับถึงวันที่ 1 มกราคม 2559 (ปีที่ยื่นถอดถอน) จึงเป็นผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และมีคุณสมบัติเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านได้

หน้า
3

ประเด็นที่สอง : การเริ่มนับวันที่ผู้ที่มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านไม่น้อยกว่า 3 เดือน จนถึงวันเลือก หรือ จนถึงวันที่เข้าชื่อถอดถอน ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

การนับต้องเริ่มนับวันที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านถึงวันที่ผู้ยื่นหนังสือขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน เมื่อนาย จ. มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตั้งแต่วันที่ 4 พฤศจิกายน 2554 หากนับถึงวันที่เข้าชื่อถอดถอน (1 สิงหาคม 2559) จึงเกินกว่า 3 เดือน นาย จ. จึงมีคุณสมบัติเข้าชื่อขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้านได้

เมื่อข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า มีราษฎรเข้าชื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีเกินกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านจึงชอบด้วยกฎหมาย

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร.25/2563)

หน้า
4

<https://shorturl.asia/gWGBC>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 6

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน กรณีลายมือชื่อไม่เหมือนกัน

1. กรณีลายมือชื่อของราษฎรที่ลงในหนังสือถึงนายอำเภอ เพื่อขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน กับลายมือชื่อของราษฎร (ชื่อเดียวกัน) ที่ลงในวันที่มาแสดงตนกับเจ้าหน้าที่ มีลายมือชื่อไม่เหมือนกัน ถือว่าเป็นการแสดงเจตนาโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการแจ้งรายชื่อในหนังสือถึงนายอำเภอเพื่อขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้านเป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นที่แสดงถึงจำนวนราษฎรที่ประสงค์จะให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง เมื่อต่อมาเจ้าของชื่อได้มาแสดงตนโดยนำบัตรประจำตัวประชาชนมาลงชื่อแสดงเจตนาต่อหน้าคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ อีกครั้งหนึ่ง จึงถือเป็นการรับรองลายมือชื่อของตนเองและเป็นการแสดงเจตนาที่สมบูรณ์แล้ว หากมีลายมือชื่อที่จะแตกต่างกันบ้างก็ไม่มีผลทำให้การเข้าชื่อถอดถอนไม่สมบูรณ์แต่อย่างใด

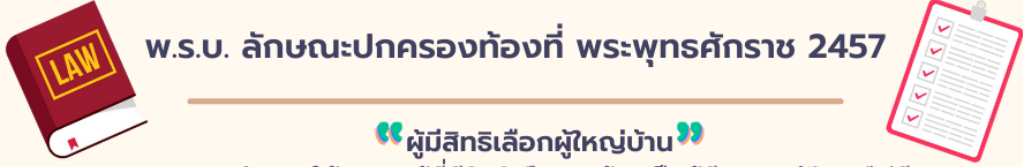
2. การที่ราษฎรเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน ได้เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ถือเป็นคนละกรณีกับการให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (7) ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้รับรายงานการสอบสวนของนายอำเภอบอกพร้อมในหน้าที่หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง โดยการเข้าชื่อของราษฎรตาม (6) ดังกล่าว หากมีจำนวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด นายอำเภอก็มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

หลักปฏิบัติราชการที่ดี กี่นี้! มีคำตอบ

สิทธิของราษฎรในการเข้าซื้อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน

สำนักงานส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457

ผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน

มาตรา 11 กำหนดให้ราษฎรผู้ที่มีสิทธิเลือกจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการเลือก และไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ อีกทั้งต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือก

ผู้มีสิทธิเข้าซื้อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน

มาตรา 14 (6) กำหนดให้ราษฎรในหมู่บ้านที่จะมีสิทธิเข้าซื้อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ข้างต้น และต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 นายอำเภอจึงจะมีคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งได้

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง การแสดงเจตนาของราษฎร... ที่เข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน

ข้อเท็จจริง

♡ ราษฎรจำนวน 118 คน จากผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านจำนวน 189 คน ยื่นหนังสือต่อนายอำเภอ ขอให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดทั้งทางอาญาและความผิดตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ เช่น ทะเลาะกับลูกบ้าน มีการปลอมลายมือชื่อผู้ตรวจสอบโครงการ SML

♡ นายอำเภอได้มีประกาศให้ราษฎรที่เข้าชื่อมาแสดงตนและแสดงเจตนาต่อคณะกรรมการตรวจคุณสมบัติ ปรากฏว่ามีราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ฯ และมีเจตนาจะถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งจำนวน 100 คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งตามที่มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6) แห่ง พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ฯ กำหนดไว้ จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง

♡ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ราษฎรกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีบกพร่องในหน้าที่หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งนั้น นายอำเภอจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและรายงานความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (7) แห่ง พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ฯ อีกทั้งมีราษฎรบางรายที่ลายมือชื่อในหนังสือไม่เหมือนกับลายมือชื่อที่ลงในวันที่มาแสดงตนต่อคณะกรรมการตรวจคุณสมบัติ คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

★ เมื่อราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของราษฎรผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามทั้งหมด เข้าชื่อกันขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นกรณีตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (6) แห่ง พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ฯ ซึ่งนายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งได้ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

★ ส่วนลายมือชื่อในหนังสือถึงนายอำเภอ เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นที่แสดงถึงจำนวนราษฎรที่ประสงค์จะให้ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง เมื่อเจ้าของชื่อได้มาแสดงตนโดยนำบัตรประชาชนมาลงชื่อแสดงเจตนาต่อหน้าคณะกรรมการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง จึงถือเป็นการรับรองลายมือชื่อของตนเองและเป็นการแสดงเจตนาที่สมบูรณ์แล้ว หากลายมือชื่อจะแตกต่างกันบ้างก็ไม่มีผลทำให้การเข้าชื่อถอดถอนไม่สมบูรณ์แต่อย่างใด พิพากษายกฟ้อง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 693/2563

หน้า 3

<https://shorturl.asia/coLl8>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 7

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

ผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่องในหน้าที่และประพฤติตนไม่เหมาะสม

1. ผู้ใหญ่บ้านได้ปฏิบัติหน้าที่เจรจาปัญหาโรงน้ำแข็งส่งเสียงดังรบกวนราษฎร จนเกิดทะเลาะวิวาทกันขึ้น โดยผู้ใหญ่บ้านและบุตรชายได้ทำร้ายร่างกายเจ้าของโรงน้ำแข็ง กรณีถือว่าเป็นการไม่อำนวยความสะดวก ไม่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎร รวมทั้งไม่สร้างความสามัคคีและความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน อันเป็นการขัดต่อมาตรา 27 (1) และ (2) และถือเป็นการบกพร่องในหน้าที่และประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (7) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้

2. กรณีที่ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุเป็นผู้บกพร่องในหน้าที่และประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (7) ถือเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามที่ทำให้ไม่อาจดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านได้ จนกว่าจะครบ 10 ปี นับแต่วันที่ถูกให้พ้นจากตำแหน่ง

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านด้วยเหตุ ...
บกพร่องในหน้าที่และประพฤติตนไม่เหมาะสม

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

การพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านด้วยเหตุ ...
บกพร่องในหน้าที่และประพฤติตนไม่เหมาะสม

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457
มาตรา 14 ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้...
(7) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้รับรายงานการสอบสวน
ของนายอำเภอว่าบกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ต้องพ้นจากตำแหน่ง ... เพราะช่วยแก้ปัญหาลูกบ้าน “แต่กลับทะเลาะวิวาทเสียเอง”

 ขณะผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้ปฏิบัติหน้าที่เจรจาปัญหาโรงน้ำแข็งส่งเสียงดัง รบกวนราษฎร ระหว่างการเจรจา เจ้าของโรงน้ำแข็งได้พุดจาเหตุหมิ่นผู้ฟ้องคดี จึงทะเลาะวิวาทกันขึ้น โดยผู้ฟ้องคดีและบุตรชายได้ทำร้ายร่างกายเจ้าของโรงน้ำแข็ง จนมีการดำเนินคดีอาญาต่อศาลและดำเนินการทางวินัย

 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง กรณีถูกฟ้อง ในคดีอาญาและผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

 ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และได้ลาออกจากตำแหน่ง ต่อมาผู้ฟ้องคดี ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านอีกครั้ง นายอำเภอจึงมีคำสั่งให้ชะลอการปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งจะแล้วเสร็จ

 กระทรวงมหาดไทยพิจารณาอุทธรณ์แล้วให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษปลด เนื่องจาก ข้อเท็จจริงไม่ชัดเจนตามข้อกล่าวหา และสั่งให้พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุบกพร่อง ในหน้าที่และประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีคำสั่ง ให้พ้นจากตำแหน่ง โดยผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์อีกครั้ง แต่ถูกยกอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลปกครอง

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ใหญ่บ้าน ไม่ว่าจะถูกพุดจาหมิ่นประมาทหรือดูหมิ่น ก็ไม่มีสิทธิที่จะทำร้ายร่างกายผู้อื่น (ผิดฐานทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตราย แก่กายหรือจิตใจ โดยยกฟ้องความผิดฐานทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส) อันถือเป็นการไม่อำนวยความสะดวก ไม่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย ให้แก่ราษฎร รวมทั้งไม่สร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน โดยถือเป็นการบกพร่องในหน้าที่และประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (7) แห่ง พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ฯ ซึ่งการได้รับเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้านอีกครั้ง ไม่ใช่เหตุที่จะ นำมาลบล้างความบกพร่องในหน้าที่ในอดีตได้ พิพากษายกฟ้อง

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 113/2563

หน้า 3

<https://shorturl.asia/XeOYn>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 8

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

การให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีรู้เห็นกับภรรยาให้คนอื่นมาทำสัญญากับ อบต.

1. กฎหมายได้บัญญัติห้ามมิให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และมีให้ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหาร รวมถึงเลขานุการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือที่กระทำกับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน เพื่อป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน หากฝ่าฝืนอาจเป็นเหตุให้นายอำเภอวินิจฉัยและสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้ และยังถูกตัดสิทธิการสมัครรับเลือกตั้งครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดด้วย

2. กรณีนายก อบต. เห็นชอบให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้รับจ้างประกอบการอาหารกลางวันสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต. และรู้เห็นในการให้ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของตนเข้ามาเป็นผู้รับจ้างโดยใช้ชื่อบุคคลอื่นเป็นคู่สัญญาแทน ถือว่านายก อบต. อาศัยโอกาสที่ตนดำรงตำแหน่งใช้อำนาจหน้าที่กระทำการใด ๆ ในลักษณะเป็นการให้ความช่วยเหลือหรือเอื้อประโยชน์ให้กับภรรยาของตนเอง จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียทางอ้อมในสัญญาดังกล่าว อันเป็นการกระทำต้องห้ามตามมาตรา 64/2 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่ต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 64 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การกระทำได้ห้ามของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สำนักงานส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

การกระทำได้ห้ามของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

"นายกองค์การบริหารส่วนตำบล" เป็นผู้บริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในพื้นที่ ดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี
นับแต่วันเลือกตั้ง โดยไม่เกิน 2 วาระ

"องค์การบริหารส่วนตำบล" เป็นราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง อยู่ภายใต้
"พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
(ปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว 7 ฉบับ ครั้งล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. 2562)

การกระทำที่มีผลให้นายก อบต. รองนายก อบต. และเลขานุการฯ พ้นจากตำแหน่ง ได้แก่

1. ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
2. รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นพิเศษจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
3. เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำหรือจะกระทำกับหรือให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นโดยมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการต่างตอบแทนหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (มาตรา 64 วรรคหนึ่ง (5) ประกอบ มาตรา 64/2)

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง สิ้นสมาชิกภาพเพราะรู้เห็น กับภรรยา... ให้คนอื่นมาทำสัญญาแทน อบต. แทนตน

ข้อเท็จจริงในคดี

- นายก อบต. ได้เห็นชอบให้มีการเปลี่ยนผู้รับจ้างประกอบอาหารกลางวันสำหรับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของ อบต.
- นายก อบต. รู้เห็นในการที่ภรรยาของตนเป็นผู้รับจ้างประกอบอาหารกลางวัน โดยใช้ชื่อคนอื่นมาเป็นคู่สัญญาแทน
- นายอำเภอได้มีคำวินิจฉัยให้นายก อบต. พ้นจากตำแหน่ง เพราะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

นายก อบต. ได้อาศัยโอกาสที่ตนดำรงตำแหน่งดังกล่าว เอื้อประโยชน์ให้ภรรยา (จดทะเบียนสมรส) เข้ามาเป็นผู้รับจ้างโดยให้ผู้อื่นเชิดเข้ามาเป็นคู่สัญญาแทน นายก อบต. จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อม ในสัญญาดังกล่าว ซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องห้ามตามมาตรา 64/2 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จึงต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 64 วรรคหนึ่ง (5) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

เมื่อกรณีดังกล่าวเป็นอำนาจเฉพาะของนายอำเภอโดยไม่ต้องเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น คำวินิจฉัยของนายอำเภอที่ให้นายก อบต. พ้นจากตำแหน่ง จึงชอบด้วยกฎหมาย

กฎหมายดังกล่าวมีเจตนารมณ์ในการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ หากสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษา หรือเลขานุการของผู้บริหารท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุดังกล่าว ยังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง จะยังไม่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งได้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 85/2561

หน้า 3

<https://shorturl.asia/mlO3R>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 9

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีจ้างบุตรชัรบดแบคโฮให้ อบต.

1. การพิจารณาความเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะพิจารณาจากข้อเท็จจริงในกรณีนั้น ๆ ว่าผู้นั้นได้รับผลประโยชน์ทางตรงหรือทางอ้อมจากการทำสัญญาหรือไม่ โดยมีได้พิจารณาแต่เพียงสถานะความสัมพันธ์ของคู่สัญญาเท่านั้น

2. กรณี อบต. มีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาวัชพีชในลำคลองโดยเร่งด่วน และนายก อบต. ได้ทำสัญญาจ้างเหมาบริการบุตรชายที่จบการศึกษาระดับ ปวช. ด้านก่อสร้าง ให้ชัรบดแบคโฮ ในอัตราเดือนละ 9,000 บาท ซึ่งต่ำกว่าอาชีพเดิม (ช่างประจำอู่ของเอกชน) โดยก่อนหน้านี้ได้มีประกาศรับสมัครแต่ไม่มีผู้ใดมาสมัคร ประกอบกับ อบต. มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรจะเกินกว่าร้อยละ 40 ของงบประมาณรายจ่าย จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการจ้างเหมาบริการเพื่อประหยัดงบประมาณ และในขณะที่ทำสัญญานั้น บุตรชายได้บรรลุนิติภาวะแล้ว ย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์และอำนาจปกครองของบิดา จึงไม่มีหน้าที่ใด ๆ ที่จะต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรชายตามกฎหมายอีก และแม้บุตรจะมีหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูบิดา แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุตรชายได้นำรายได้จากค่าจ้างไปอุปการะเลี้ยงดูบิดาแต่อย่างใด เนื่องจากทั้งสองฝ่ายต่างดูแลตัวเองได้และไม่ได้อยู่บ้านเดียวกัน กรณีจึงเป็นการกระทำไปเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของนายก อบต. โดยเฉพาะเจาะจง และไม่ถือว่านายก อบต. เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่ อบต. เป็นคู่สัญญา การที่นายอำเภอวินิจฉัยสั่งให้ นายก อบต. พ้นจากตำแหน่งจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา

**สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง**

การพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา

กฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล บัญญัติห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่ง นายก อบต. รองนายก อบต. เลขานุการนายก อบต. รวมทั้งสมาชิกสภา อบต. เข้าไปมีส่วนได้เสียไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่ อบต. นั้น เป็นคู่สัญญา หากฝ่าฝืนอาจเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งได้

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ผู้นำท้องถิ่นจ้างลูกทำงาน ... ต้องหลุดจากตำแหน่งทุกกรณีหรือไม่ ?

ข้อเท็จจริงในคดี

- นายก อบต. (ผู้ฟ้องคดี) ถูกร้องเรียนว่ามีส่วนได้เสียในสัญญาจ้างบุตรชาย เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการของ อบต. เพื่อขับรถแบคโฮ
- นายอำเภอได้มีคำวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง จากเหตุเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ทางอ้อมในสัญญาดังกล่าว
- ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของนายอำเภอ

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- การทำสัญญาพิพาทเกิดจากในพื้นที่ อบต. ประสบปัญหาน้ำท่วมขัง โดยมีผักตบชวาเต็มลำคลอง อำเภอได้มอบรถแบคโฮ 1 คัน แต่มิได้จัดส่งพนักงานขับรถมาด้วย และพนักงานขับรถคนเดิมได้ลาออกไป แม้จะมีการประกาศรับสมัครคนใหม่ แต่ไม่มีผู้ใดมาสมัคร
- การที่ที่ประชุมสภา อบต. มีมติเห็นชอบให้จ้างพนักงานกำจัดวัชพืชในลำคลอง ย่อมแสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหานี้
- โดยขณะทำสัญญาบุตรของผู้ฟ้องคดีบรรลุนิติภาวะแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูตามกฎหมาย และแม้ว่าบุตรจะมีหน้าที่ตามกฎหมายในการอุปการะเลี้ยงดูบิดา แต่ไม่ปรากฏว่ามีการนำรายได้จากค่าจ้างไปอุปการะเลี้ยงดูผู้ฟ้องคดี เนื่องจากต่างดูแลตัวเองได้ และไม่ได้อยู่บ้านเดียวกัน

หน้า 3

- การที่ผู้ฟ้องคดีทำสัญญาจ้างบุตร (จบ ปวช. ด้านก่อสร้าง) เดือนละ 9,000 บาท ต่ำกว่าอาชีพเดิมที่เป็นช่างประจำอยู่ของเอกชน ประกอบกับ อบต. มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรจะเกินกว่าร้อยละ 40 ของงบประมาณรายจ่าย จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการจ้างเหมาบริการเพื่อประหยัดงบประมาณ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงหรือทางอ้อมจากการทำสัญญาดังกล่าว การทำสัญญาพิพาทจึงเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ
- กรณีจึงยังฟังมิได้ว่าได้กระทำไปเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีโดยเฉพาะเจาะจง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาตามมาตรา 64/2 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- คำวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 117/2564

หน้า 4

<https://shorturl.asia/wjC0x>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 10

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การสั่งให้กรรมการสหกรณ์ซึ่งได้ลาออกไปแล้ว พ้นจากตำแหน่ง

1. การที่กรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูได้ดำเนินธุรกิจจัดหาสลากกินแบ่งรัฐบาลมาจำหน่าย ถือเป็นการกระทำนอกวัตถุประสงค์ของสหกรณ์ อีกทั้งยังทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหายจากการทำสัญญาซื้อขายสลากฯ โดยไม่ให้บริษัทคู่สัญญาวางหลักประกันไว้แก่สหกรณ์ อันถือเป็นการทำหรือดเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ของตน จนทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์ของสหกรณ์ หรือสมาชิก หรือสหกรณ์มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเงินการบัญชี จึงมีเหตุผลอันสมควรที่นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้กรรมการสหกรณ์พ้นจากตำแหน่งได้

2. เมื่อกรณีกรรมการสหกรณ์กระทำผิดกรณีดังกล่าว ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดจำกัดไว้ว่า หากกรรมการสหกรณ์ลาออกจากตำแหน่งไปก่อนที่การสอบสวนจะเสร็จสิ้น นายทะเบียนสหกรณ์จะไม่มีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้ นายทะเบียนสหกรณ์จึงย่อมมีอำนาจสั่งให้กรรมการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งย้อนหลังได้ตามมาตรา 22 (4) แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 อันส่งผลให้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกเป็นกรรมการสหกรณ์ในคราวต่อไป

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

นายทะเบียนสหกรณ์ออกคำสั่งให้คณะกรรมการสหกรณ์
ที่ได้ลาออกจากตำแหน่งไปแล้ว พ้นจากตำแหน่งได้อีกหรือไม่ ?

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

การดำเนินกิจการสหกรณ์

» สหกรณ์ คือ คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสหกรณ์ผู้มีสัญชาติไทย โดยช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสหกรณ์

» การดำเนินการกิจการของสหกรณ์จะมี “คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์” ทำหน้าที่บริหารงานสหกรณ์ ซึ่งจะต้องระมัดระวังในการทำหน้าที่ไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ผลประโยชน์ของสหกรณ์หรือของสมาชิก มิเช่นนั้นอาจถูกสอบสวนและถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 ได้

หน้า 1

ข้อกำหนด

พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542

มาตรา 22 ในกรณีที่คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กระทำการหรือดเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอันอาจทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์ของสหกรณ์หรือสมาชิก หรือสหกรณ์มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี หรือกิจการหรือฐานะการเงิน ตามรายงานการสอบบัญชีหรือตามรายงานการตรวจสอบ ให้นายทะเบียนสหกรณ์มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

- (1) ให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์แก้ไขข้อบกพร่องตามวิธีการและระยะเวลาที่นายทะเบียนสหกรณ์กำหนด
- (2) ให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ระงับการปฏิบัติที่เป็นเหตุให้เกิดข้อบกพร่องหรืออาจทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์ของสหกรณ์หรือสมาชิก
- (3) ให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นให้แล้วเสร็จ
- (4) ให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือให้กรรมการซึ่งเกี่ยวข้องกับการนั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการ

มาตรา 52 ห้ามมิให้บุคคลซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ทำหน้าที่กรรมการหรือผู้จัดการ ...

- (3) เคยถูกให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดท้ายให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการตามมาตรา 22 (4)

หน้า 2

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง กรรมการสหกรณ์พ้นจากตำแหน่ง ! เพราะทำสัญญาซื้อขายโดยไม่ให้ผู้สัญญาวางหลักประกัน

««« ข้อเท็จจริง »»»

- นายทะเบียนสหกรณ์มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าพ้นจากตำแหน่งคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ ด้วยเหตุว่าได้ดำเนินธุรกิจจัดหาสลากกินแบ่งรัฐบาลมาจำหน่าย ซึ่งเป็นการกระทำนอกวัตถุประสงค์ของสหกรณ์ และทำให้สหกรณ์ได้รับความเสียหายจากการทำสัญญาซื้อขายสลากฯ โดยไม่ให้ผู้สัญญาวางหลักประกันไว้แก่สหกรณ์ซึ่งต่อมาเกิดการผิดสัญญาเกิดขึ้น แต่เป็นการออกคำสั่งภายหลังจากผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าได้ลาออกจากการเป็นกรรมการแล้ว
- ผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าเห็นว่าตนได้ลาออกจากการเป็นกรรมการไปแล้ว ย่อมไม่มีสถานภาพเป็นกรรมการอีกต่อไป นายทะเบียนฯ จึงไม่อาจมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการได้อีก จึงอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพัฒนาการสหกรณ์แห่งชาติ (คพช.) แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา จึงยื่นฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

หน้า 3

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

การกระทำของผู้ฟ้องคดีทั้งเก้าจึงเป็นกระทำการหรืองดเว้นกระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ของตน จนทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์ของสหกรณ์หรือสมาชิก หรือสหกรณ์มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี จึงมีเหตุผลอันสมควรที่นายทะเบียนสหกรณ์จะมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้

และไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดจำกัดไว้ว่า หากคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ลาออกจากตำแหน่งแล้ว นายทะเบียนฯ จะไม่มีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงหรือมีคำสั่งให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์พ้นจากตำแหน่งได้ นายทะเบียนฯ จึงย่อมมีอำนาจสั่งให้กรรมการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งได้ ตามมาตรา 22 (4) แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 164/2564

หน้า 4

<https://shorturl.asia/y8m2Y>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 11

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

1. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานที่ตนเองสังกัด ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คือ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัดตามข้อ 8 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

2. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด คือ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการฯ โดยตกลงกันให้หน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมลงนามในคำสั่งดังกล่าว และร่วมกันวินิจฉัยสั่งการ แล้วเสนอความเห็นทั้งหมดไม่ว่าจะเห็นตรงกันหรือไม่ ไปยังกระทรวงการคลังตามข้อ 10 ประกอบข้อ 20 ของระเบียบเดียวกัน

3. ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยที่หัวหน้าหน่วยงานที่ผู้ทำละเมิดสังกัดไม่ได้ลงนามและพิจารณาด้วย การดำเนินการดังกล่าวย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
ได้กำหนดตัวผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดไว้ 2 กรณี คือ

กรณีกระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐที่ตนเองสังกัด

กรณีกระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหาย
(ข้อ 8)

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหาย
และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นสังกัดร่วมกันแต่งตั้ง
(ข้อ 10 ข้อ 11)

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง การสอบสวนเจ้าหน้าที่ ... กรณีละเมิดหน่วยงานอื่น !

ข้อเท็จจริงในคดี

- เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง
- หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เสียหายแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยไม่ได้ให้หัวหน้าหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดนั้นสังกัดร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และไม่ได้ให้ร่วมลงนามในคำสั่งแต่งตั้ง รวมทั้งเมื่อทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ก็ได้วินิจฉัยสั่งการและเสนอความเห็นเกี่ยวกับตัวผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทนต่อกระทรวงการคลังเพียงผู้เดียว
- เมื่อกระทรวงการคลังแจ้งผลการพิจารณา หน่วยงานของรัฐที่เสียหายได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยไม่ได้ให้หัวหน้าหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดสังกัดร่วมลงนามในคำสั่งด้วย

" คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดใช้ค่าสินไหมทดแทนชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? "

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

กรณีที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันให้หน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้ง แล้วให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมลงนามในคำสั่งดังกล่าวแล้วร่วมกันวินิจฉัยสั่งการ และเสนอความเห็นทั้งหมดไม่ว่าจะเห็นตรงกันหรือไม่ไปยังกระทรวงการคลังตามข้อ 10 ประกอบข้อ 20 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ

เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เสียหายไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงเป็นการดำเนินการโดยไม่มีอำนาจ และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 301/2562

หน้า 3

<https://shorturl.asia/SVhb3>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 12

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากหน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด

1. ในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากหน่วยงานของรัฐสามารถทำได้ 2 วิธี คือ (1) ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยต้องยื่นฟ้องคดีภายใน 1 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 (อีกนัยหนึ่ง ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา 448 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) หรือ (2) ผู้เสียหายยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

2. ในการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ ถือเป็นวิธีการใช้สิทธิเรียกร้องอย่างหนึ่ง จึงต้องยื่นภายในระยะเวลาเช่นเดียวกับการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล คือ ต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐภายใน 1 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันทำละเมิด เมื่อผู้เสียหายไม่ได้ใช้สิทธิยื่นคำขอภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว จึงไม่อาจฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่พิจารณาคำขอได้

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การเรียกร้องค่าเสียหาย จากหน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ได้กำหนดให้กรณีเจ้าหน้าที่ที่กระทำละเมิดต่อประชาชนหรือบุคคลภายนอกอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่หน่วยงานต้นสังกัดจะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกผู้เสียหาย (มาตรา 5 วรรคหนึ่ง) โดยผู้เสียหายใช้สิทธิเรียกร้องได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ยื่นฟ้องหน่วยงานต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายใน 1 ปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี (มาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542)

หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ภายใน 1 ปีนับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องชำระค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่เกิน 10 ปีนับแต่วันทำละเมิด (มาตรา 448 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

วิธีที่ 2 ยื่นคำขอต่อหน่วยงานให้ชดเชย ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดฯ (หน่วยงานออกไปรับคำขอและพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน และอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน 180 วัน) หากผู้เสียหายไม่พอใจผลการวินิจฉัย สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจ ภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งผล หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาพิจารณาและไม่มีการแจ้งผล

หน้า
1

**ศึกษาจากกรณีจากคดีปกครอง
คำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทน...
ต้องยื่นภายในกำหนดเวลาเท่าใด**

ข้อเท็จจริงในคดี

- ผู้ฟ้องคดีรับซื้อฝากที่ดิน ต่อมาทราบว่าเป็น น.ส. 3 ก. ปลอม
- ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เจ้าพนักงานที่ดินกระทำละเมิดจากการไม่ตรวจสอบ น.ส. 3 ก. และหนังสือมอบอำนาจ
- ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอลงวันที่ 8 สิงหาคม 2559 ต่ออธิบดีกรมที่ดิน เพื่อให้ชดใช้ค่าเสียหายตามมาตรา 11
- เมื่อไม่ได้รับแจ้งผล จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

หน้า
2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- ผู้ฟ้องคดีได้รู้มูลละเมิดอย่างช้าที่สุดในวันที่ 21 พฤษภาคม 2558 ซึ่งเป็นวันที่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
- การใช้สิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานตามมาตรา 11 มิได้บัญญัติไว้ว่าต้องทำภายในระยะเวลาเท่าใด เมื่อเป็นวิธีการใช้สิทธิเรียกร้องอย่างหนึ่ง จึงต้องยื่นภายในระยะเวลา เช่นเดียวกับการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล คือ ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี
- เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอให้กรมที่ดินชดใช้เงินล่วงหน้าระยะเวลาดังกล่าวแล้ว แม้กรมที่ดินจะมีได้พิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ก็ไม่เกิดสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ คพ.29/2564)

สรุป

การยื่นคำขอตามมาตรา 11 จะต้องใช้สิทธิภายในระยะเวลา เช่นเดียวกับการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล คือ ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี

หน้า
3

<https://shorturl.asia/wegYE>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 13

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน กรณีถูกเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นกระทำละเมิด

1. ผู้เสียหายที่จะมีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 นั้น หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เป็นบุคคลภายนอกซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น ไม่รวมถึงหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง

2. การที่หน่วยงานของรัฐอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัดของหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง หน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายย่อมไม่ใช่ผู้เสียหายที่จะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดสังกัดให้พิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ทั้งนี้ ในกรณีดังกล่าวหน่วยงานของรัฐผู้เสียหายมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายตามวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐและการดำเนินคดี พ.ศ. 2561

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

วิธีการเรียกร้องค่าเสียหาย กรณีหน่วยงานของรัฐถูกเจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นกระทำละเมิด

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

มาตรา 5 หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 11 ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบตามมาตรา 5 ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ ในการนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกใบรับคำขอให้ไว้เป็นหลักฐานและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย (ปัจจุบันคือฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจ)

ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากเรื่องใดไม่อาจพิจารณาได้ทันในกำหนดนั้นจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือกำกับหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นทราบและขออนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้ แต่รัฐมนตรีดังกล่าวจะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

หน้า 1

ศึกษาอุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง หน่วยงานของรัฐ ละเมิดกันเอง ใช้สิทธิเรียกร้องเหมือนบุคคลภายนอกได้หรือไม่ ?

ข้อเท็จจริง

- คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และข้อร้องเรียน สังกัดกรมบัญชีกลาง (ผู้ถูกฟ้องคดี) พิจารณาอุทธรณ์ประกาศผลการจัดซื้อจัดจ้างโครงการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กของเทศบาลตำบล (ผู้ฟ้องคดี) ล่าช้า ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการต้องทำสัญญาจ้างกับผู้เสนอราคารายอื่นซึ่งมีค่าจ้างสูงกว่าเดิม
- ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือถึงกรมบัญชีกลางเพื่อขอให้ชดเชยค่าเสียหายจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ในสังกัด ตามมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แต่กรมบัญชีกลางไม่ออกใบรับคำขอ จึงฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้กรมบัญชีกลางออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ฟ้องคดี

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

ผู้เสียหายที่จะมีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 11 ดังกล่าวนั้น หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เป็นบุคคลภายนอกซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ไม่หมายความรวมถึงหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง เทศบาลตำบล (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ผู้เสียหายที่จะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คผ. 125/2563

อย่างไรก็ตาม แม้หน่วยงานของรัฐจะไม่อาจใช้สิทธิเรียกร้องตามมาตรา 11 แห่ง พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ได้ แต่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายตามวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐและการดำเนินคดี พ.ศ. 2561 ซึ่งมุ่งหมายที่จะให้หน่วยงานของรัฐยุติข้อพิพาทกันเองตามวิธีการที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

หน้า 3

<https://shorturl.asia/N4o1v>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 14

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

การเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดซึ่งถึงแก่ความตายชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

1. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดในการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หากเจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่ชดใช้ หน่วยงานของรัฐสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่เจ้าหน้าที่ได้

2. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดอันมิได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ แต่ไม่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 12 ดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่ชดใช้เงิน หน่วยงานของรัฐต้องใช้สิทธิทางศาลโดยฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

3. หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ถึงแก่ความตายก่อนที่จะรับทราบคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท โดยหน่วยงานของรัฐไม่มีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ตายและทายาทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 12 ได้ หากแต่ต้องใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเรียกให้ทายาทของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวชดใช้ค่าสินไหมทดแทนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

4. หน่วยงานของรัฐมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา 12 ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ เฉพาะในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดยังมีชีวิตอยู่เท่านั้น

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ

● **ละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่** ●
(กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง)

วิธีเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
หน่วยงานของรัฐมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่
ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 12
แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

กรณีเจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่ชดใช้
สามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่เจ้าหน้าที่ได้

● **มิใช่ละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่** ●
(กระทำนอกหน้าที่หรือกระทำโดยส่วนตัว)

วิธีเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
หน่วยงานของรัฐมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่มีอำนาจออกคำสั่ง
ตามมาตรา 12 เรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนได้

กรณีเจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่ชดใช้
ต้องใช้สิทธิทางศาลโดยฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

หน้า 1

อุทาหรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ ซึ่งเสียชีวิตแล้วและทายาท...ชดใช้เงินได้หรือไม่ ?

ข้อเท็จจริงในคดี

- เทศบาลได้รับความเสียหายจากกรณีที่มีการสั่งยกเลิกการประกวดราคา การก่อสร้างถนนโดยไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535
- จากการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดพบว่า ปลัดเทศบาลกระทำละเมิด ต่อเทศบาลเนื่องจากไม่คัดค้านการยกเลิกการประกวดราคาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ปลัดเทศบาลได้เสียชีวิตก่อนที่เทศบาลจะมีคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ต่อมา เทศบาลได้ใช้อำนาจตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ออกคำสั่งให้ปลัดเทศบาลซึ่งได้เสียชีวิตลงแล้วและทายาท ของปลัดเทศบาลชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

เมื่อปลัดเทศบาลผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ ถึงแก่ความตายแล้ว จึงไม่มีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับทราบคำสั่ง เป็นเหตุให้ความรับผิดชอบของปลัดเทศบาลเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาททันที ที่ปลัดเทศบาลถึงแก่ความตาย เทศบาลไม่มีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา 12 ดังกล่าว เรียกให้ปลัดเทศบาลที่เสียชีวิตแล้วและทายาทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ จึงเป็นการ ออกคำสั่งโดยไม่มีอำนาจและไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งไม่มีผลใช้ยันแก่ปลัดเทศบาลได้ ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งพิพาท

(ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อเรียกให้ทายาทของ เจ้าหน้าที่ผู้ตายชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 319-320/2562

หน้า 3

<https://shorturl.asia/VFznx>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 15

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

ความรับผิดของหน่วยงานและผู้ขับขี่ กรณีกิ่งไม้หักทับรถในที่ห้ามจอด

1. หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจะต้องดูแลบำรุงรักษาทางซึ่งรวมถึงต้นไม้ที่อยู่ในเขตทางและที่สาธารณะให้อยู่ในสภาพปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง ตลอดจนตัดแต่งกิ่งไม้ที่ไม่แข็งแรงซึ่งอาจหักหล่นลงมาเป็นอันตรายแก่ผู้ใช้ทางหรือที่สาธารณะด้วย

2. เมื่อวันที่กิ่งไม้หักตกลงมาทับรถที่จอดนั้น สภาพอากาศมีฝนตกและความเร็วลมเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากมีการดูแลบำรุงรักษาต้นไม้อย่างเพียงพอ กิ่งไม้ขนาดใหญ่ย่อมไม่หักหล่นลงมาทับรถยนต์ จึงไม่ใช่เหตุสุดวิสัยเนื่องจากภัยธรรมชาติ แต่เกิดจากเจ้าหน้าที่ละเลยในการดูแลบำรุงรักษาต้นไม้ในความรับผิดชอบให้มีความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง อันถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้เสียหายตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย

3. แม้ว่าหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดจากการกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ แต่หากผู้เสียหายได้มีส่วนประมาทหรือมีส่วนในการทำความผิดอยู่ด้วยแล้ว เช่น จอดรถใต้ต้นไม้ขณะฝนตกในที่ห้ามจอด ผู้เสียหายก็ย่อมไม่มีสิทธิได้รับชดเชยเต็มจำนวนความเสียหาย โดยจะต้องรับภาระในความเสียหายอันเกิดจากความประมาทและการฝ่าฝืนกฎหมายของตนด้วยเช่นกัน

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

ความรับผิดชอบของหน่วยงานและผู้ขับขี่ กรณีกิ่งไม้หักทับรถที่จอดอยู่ในที่ห้ามจอด

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กรุงเทพมหานครมีหน้าที่ตามมาตรา 89 วรรคหนึ่ง (6) และ (10) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และมาตรา 18 ประกอบกับมาตรา 16 (2) และ (27) แห่ง พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ในการดูแลบำรุงรักษาทางซึ่งรวมถึงต้นไม้ที่อยู่ในเขตทางและที่สาธารณะให้อยู่ในสภาพปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง

ศึกษาอุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ฝนตก จอดรถใต้ต้นไม้ ในที่ห้ามจอด : กิ่งไม้หักกับ ... รับผิดชอบอย่างไร ?

* ข้อเท็จจริง *

- นาย ก จอดรถไว้ริมถนนใต้ต้นไม้ในท้องที่กรุงเทพมหานคร
- ต่อมาฝนตกและกิ่งของต้นไม้ได้หักทับรถยนต์เสียหาย
- บริษัทที่รับประกันภัยรถยนต์ของนาย ก จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อให้กรุงเทพมหานครชดเชยค่าเสียหาย

หน้า 1

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- กรุงเทพมหานครมีหน้าที่ตามกฎหมายในการดูแลรักษาทางซึ่งรวมถึงต้นไม้ที่อยู่ในเขตทางและที่สาธารณะ เมื่อบริเวณที่เกิดเหตุอยู่ใกล้กับโรงเรียน เจ้าหน้าที่จึงควรต้องดูแลรักษาด้านไม้เป็นพิเศษ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายขึ้น
- จากภาพถ่ายที่เกิดเหตุเห็นได้ว่า ต้นไม้ไม่ได้รับการตัดแต่งและมีสภาพผุกลวง แสดงให้เห็นว่ามิได้มีการดูแลรักษาด้านไม้เพียงพอ ประกอบกับมีฝนตกและความเร็วลมเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากมีการดูแลรักษาด้านไม้ ก็จะไม่เกิดเหตุขึ้น กรณีจึงไม่ใช่เหตุสุดวิสัยเนื่องจากภัยธรรมชาติ
- และถือว่ากรุงเทพมหานครกระทำละเมิดต่อนาย ก จากการละเลยต่อหน้าที่ในการดูแลรักษาด้านไม้ให้มีความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง และต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่บริษัทที่รับประกันภัย (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งรับช่วงสิทธิเรียกร้องจากนาย ก
- แต่การที่นาย ก จอดรถตั้งแต่ก่อนฝนตกจนกระทั่งฝนตก ซึ่งไม่เกินความคาดหมายที่จะเล็งเห็นได้ว่า อาจมีกิ่งไม้หักหล่นลงมาได้ การที่ นาย ก ยังคงจอดต่อไป จึงเป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ ประกอบกับได้จอดรถในเวลาและบริเวณที่ห้ามจอด อันเป็นการฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร
- ความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงเกิดจากความประมาทเลินเล่อและการฝ่าฝืนกฎหมายของ นาย ก มากกว่าความผิดของกรุงเทพมหานคร จึงเห็นควรให้กรุงเทพมหานครชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี ร้อยละ 25 ของค่าเสียหายทั้งหมด

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1120/2563)

หน้า 2

<https://shorturl.asia/LBTtP>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 16

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การตรวจตราความปลอดภัยการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ความรับผิดชอบ

1. หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง ย่อมมีหน้าที่ในการตรวจตราดูแลการใช้ไฟฟ้าในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบให้สามารถใช้งานได้ตามปกติ และเกิดความปลอดภัยแก่ประชาชนที่สัญจรไปมาโดยทั่วไปด้วย

2. แม้หน่วยงานของรัฐแห่งนั้น จะมีได้เป็นผู้ดำเนินการต่อโยงไฟฟ้าจากศาลาที่พักผู้โดยสารมาใช้ยังเดินที่ที่เกิดเหตุไฟฟ้ารั่ว แต่เมื่ออยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ จึงมีหน้าที่ต้องตรวจตราดูแล ซึ่งหากตรวจตราก็จะพบว่า มีการโยงสายไฟฟ้าจากศาลาที่พักผู้โดยสารมาใช้ยังเดินชั่วคราวในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายได้ เมื่อเดินดังกล่าวได้ติดตั้งมาประมาณ 3 ปี ซึ่งเป็นเวลานานเพียงพอที่สมควรต้องตรวจสอบว่า มีการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างภายในเดินที่พิพาทหรือไม่ หากมีการติดตั้งเป็นการติดตั้งด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยหรือไม่ และมีการขออนุญาตติดตั้งต่อผู้มีอำนาจอย่างถูกต้องหรือไม่ เมื่อไม่มีการดำเนินการและเกิดเหตุกระแสไฟฟ้ารั่วจนมีผู้เสียชีวิต จึงถือว่าเป็นผลโดยตรงอันเกิดจากการงดเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด และเป็นความประมาทเลินเล่อของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้เสียหายตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การตรวจตราความปลอดภัยการใช้ไฟฟ้า ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ไฟฟ้ารั่ว... แม้ไม่ได้เป็นผู้ต่อโยงไฟฟ้า : แต่เมื่อไม่ตรวจตราจึงต้องรับผิดชอบ !

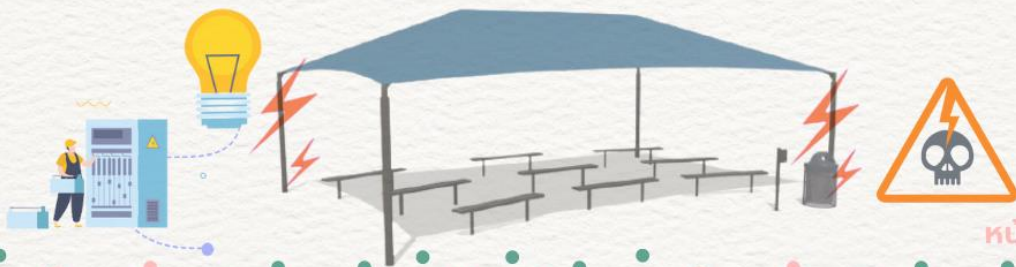
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 53 (7) กำหนดให้เทศบาลเมือง
มีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

ข้อเท็จจริงในคดี

- เทศบาลเมืองติดตั้งเต็นท์ เพื่อให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ใช้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งอยู่ใกล้กับศาลาที่พักผู้โดยสาร ประชาชนจึงใช้เต็นท์เป็นจุดยืนรอรถโดยสารด้วย
- อปพร. ได้ต่อพ่วงกระแสไฟฟ้าจากศาลาที่พักผู้โดยสารมายังเต็นท์เพื่อให้เกิดแสงสว่าง ซึ่งเป็นระบบไฟฟ้าที่ใช้ในนามของเทศบาลเมือง โดยการไฟฟ้าฯ ได้ติดตั้งมิเตอร์วัดไฟ เพื่ออ่านหน่วยการใช้ไฟฟ้า
- ต่อมาเกิดเหตุไฟฟ้ารั่วลงเสาเต็นท์และช็อคบุตรของผู้ฟ้องคดีซึ่งเอามือไปจับเสาเต็นท์เสียชีวิต จึงฟ้องเทศบาลเมืองให้ชดเชยค่าเสียหาย

หน้า 1

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- แม้เทศบาลเมืองจะมีได้เป็นผู้ทำการต่อโยงไฟฟ้าจากศาลาไปยังเต็นท์ที่เกิดเหตุ แต่มีอำนาจหน้าที่จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างที่อยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งรวมถึงหน้าที่ตรวจตราดูแลการใช้ไฟฟ้าให้มีความปลอดภัยด้วย โดยหากตรวจตราก็จะพบว่ามีสายไฟพาดมาในลักษณะที่อาจเกิดอันตรายได้
- เมื่อเต็นท์ได้ตั้งขึ้นประมาณ 3 ปี ซึ่งนานพอที่เทศบาลเมืองสมควรต้องมีการตรวจสอบการใช้ไฟฟ้าว่ามีความปลอดภัย รวมทั้งได้ขออนุญาตติดตั้งอย่างถูกต้องหรือไม่
- การเสียชีวิตของบุตรผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงจากการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย อันเป็นการกระทำละเมิดที่เทศบาลเมืองต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 210/2564

หน้า 2

<https://shorturl.asia/9oAgE>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 17

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การสร้างถนนเกินแนวเขตที่ดินที่ราษฎรอุทิศให้เป็นทางสาธารณะ

1. การอุทิศที่ดินให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ มีทั้งการแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งและโดยปริยาย เนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติวิธีการไว้อย่างชัดเจนนั้น เมื่อเจ้าของที่ดินอุทิศที่ดินของตนให้เป็นทางสาธารณประโยชน์แล้ว ที่ดินดังกล่าวย่อมกลายเป็นที่สาธารณประโยชน์โดยไม่ต้องทำการจดทะเบียนใด ๆ อีก
2. ก่อนดำเนินการก่อสร้างหรือปรับปรุงถนนสาธารณะในบริเวณที่ดินที่ราษฎรได้อุทิศให้แก่ทางราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องตรวจสอบแนวเขตทางสาธารณะให้ชัดเจนเสียก่อน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของที่ดินที่อยู่ชิดแนวเขต
3. หากเจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้ทำการตรวจสอบแนวเขตทางสาธารณะให้แน่นอนชัดแจ้ง หรือให้เจ้าของที่ดินตกลงยินยอมอุทิศหรือยกที่ดินให้เป็นทางสาธารณะก่อนเพื่อให้ได้ข้อยุติ แต่ได้ปรับปรุงถนนรुक้าที่ดินของเอกชนเกินแนวเขตที่อุทิศให้เดิม ย่อมถือเป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลโดยภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้เพียงพอไม่ จึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อทำให้เจ้าของที่ดินที่อยู่ชิดแนวเขตได้รับความเสียหายในทรัพย์สิน อันเป็นการกระทำละเมิดตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวสังกัดอยู่ จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในที่ดินส่วนที่ถูกรุก้าให้แก่เจ้าของที่ดินที่ได้รับความเสียหาย

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การก่อสร้างถนนในบริเวณที่ดิน ที่ราษฎรอุทิศให้เป็นถนนสาธารณะ

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

การก่อสร้างถนนในบริเวณที่ดิน ที่ราษฎรอุทิศให้เป็นถนนสาธารณะ

ก่อนดำเนินการก่อสร้างถนนสาธารณะในบริเวณที่ดินที่ราษฎรได้อุทิศให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะต้องตรวจสอบแนวเขตทางสาธารณะให้ชัดเจนเสียก่อน เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของที่ดินที่อยู่ติดแนวเขต หากดำเนินการไปด้วยความประมาทเลินเล่อโดยสร้างถนน รุกล้ำเกินแนวเขตที่ดินที่อุทิศ หน่วยงานของรัฐจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของที่ดิน ที่ได้รับความเสียหาย

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง สร้างถนนคอนกรีตฯ ... เกินแนวเขตที่ดินอุทิศ : ทายาทมีสิทธิเรียกค่าเสียหาย !

✿ ข้อเท็จจริง ✿

- ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของที่ดินในฐานะทายาทซึ่งบิดาบุญธรรมได้เคยอุทิศที่ดินทางทิศเหนือตลอดแนวมีขนาดความกว้าง 4 เมตร เพื่อทำเป็นถนนสาธารณะ
- ประชาชนได้ใช้ถนนสายดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นทำให้เป็นหลุมเป็นบ่อ และผู้ใช้ถนนจึงหลบหลีกหลุมบ่อเข้าไปในเขตที่ดินของผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้ถนนมีความกว้างมากขึ้น
- อบต. ทำการปรับปรุงถนนเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง 4 เมตร และไหล่ทางข้างละ 0.50 เมตร รวมเป็นถนนกว้าง 5 เมตร ซึ่งรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของผู้ฟ้องคดีเกินกว่าที่มีการอุทิศ
- ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้อง อบต. ดำเนินการให้ที่ดินกลับคืนสู่สภาพเดิม หากทำไม่ได้ให้ชดใช้ค่าเสียหาย

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

อบต. จะต้องสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้ชิดแนวเขตที่ดินด้านทิศเหนือภายในแนวเขตที่ดินที่มีการอุทิศเดิม การที่ อบต. มิได้ทำการตรวจสอบแนวเขตทางสาธารณะให้แน่นอนชัดเจน หรือให้ผู้ฟ้องคดีตกลงยินยอมอุทิศหรือยกที่ดินส่วนดังกล่าวให้เป็นทางสาธารณะเพื่อให้ได้ข้อยุติก่อนทำการปรับปรุงถนน

จึงถือเป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลโดยภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย

อันเป็นการกระทำละเมิดตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

อบต. จึงต้องชดใช้ค่าเสียหายในที่ดินที่รุกล้ำให้แก่ผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 299/2562

หน้า 3

<https://shorturl.asia/UVuyk>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 18

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การทำพินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมืองไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด

1. พินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมืองตามมาตรา 1658 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นรูปแบบที่ต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งก็คือ นายอำเภอเป็นผู้จัดบันทึกข้อความตามความประสงค์ของผู้ทำพินัยกรรม เพื่อมุ่งให้พินัยกรรมนั้นมีความถูกต้อง ครบถ้วน และสมบูรณ์ มีผลบังคับได้ตามเจตนาของผู้ทำพินัยกรรม โดยต้องมีพยานอย่างน้อย 2 คน

2. นายอำเภอมีหน้าที่ในการจัดทำและต้องตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของพินัยกรรมที่ได้จัดทำให้ผู้ร้องขอ ว่ามีรายการครบถ้วนสมบูรณ์ตามที่มาตรา 1658 วรรคหนึ่ง (1) ถึง (3) กำหนดไว้ ก่อนที่จะลงนามและประทับตราประจำตำแหน่งในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำพินัยกรรมตามที่มาตรา 1658 วรรคหนึ่ง (4) กำหนด

3. กรณีพินัยกรรมมีการลงลายมือชื่อพยานเพียงคนเดียว และปลัดอำเภอได้ลงลายมือชื่อในฐานะกรรมการอำเภอผู้มีหน้าที่จดข้อความที่ผู้ทำพินัยกรรมแจ้งให้ทราบ แต่ไม่ได้ประทับตราดำแหน่งไว้เป็นสำคัญ พินัยกรรมดังกล่าว จึงขัดกับมาตรา 1658 และตกเป็นโมฆะตามมาตรา 1705 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การกระทำของปลัดอำเภอ (รักษาราชการแทนนายอำเภอ) ถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นเหตุให้พินัยกรรมตกเป็นโมฆะ อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้รับประโยชน์ตามพินัยกรรมตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรมการปกครองจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การทำพินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมืองที่ถูกต้อง !

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

**มาตรา
1658**

พินัยกรรมนั้น จะทำเป็นเอกสารฝ่ายเมืองก็ได้ กล่าวคือ

- (1) ผู้ทำพินัยกรรมต้องไปแจ้งข้อความที่ตนประสงค์จะให้ใส่ไว้ในพินัยกรรมของตน แก่กรรมการอำเภอต่อหน้าพยานอีกอย่างน้อย 2 คนพร้อมกัน
- (2) กรรมการอำเภอต้องจดข้อความที่ผู้ทำพินัยกรรมแจ้งให้ทราบนั้นลงไว้ และอ่านข้อความนั้นให้ผู้ทำพินัยกรรมและพยานฟัง
- (3) เมื่อผู้ทำพินัยกรรมและพยานทราบแน่ชัดว่าข้อความที่กรรมการอำเภอจดนั้น เป็นการถูกต้องตรงกันกับที่ผู้ทำพินัยกรรมแจ้งไว้แล้ว ให้ผู้ทำพินัยกรรมและพยานลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ
- (4) ข้อความที่กรรมการอำเภอจดไว้ นั้น ให้กรรมการอำเภอลงลายมือชื่อและลงวัน เดือน ปี ทั้งจดลงไว้ด้วยตนเองเป็นสำคัญว่า พินัยกรรมนั้นได้ทำขึ้นถูกต้องตามบทบัญญัติอนุมาตรา 1 ถึง 3 ข้างต้น แล้วประทับตราตำแหน่งไว้เป็นสำคัญ

การชด ลบ ตก เต็ม หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นซึ่งพินัยกรรมนั้น
ย่อมไม่สมบูรณ์ เว้นแต่ผู้ทำพินัยกรรม พยาน และกรรมการอำเภอจะได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

หน้า 1

ศึกษาอุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง พินัยกรรมแบบเอกสารฝ่ายเมือง...มีพยานคนเดียว - เป็นโมฆะ ?

- พฤติการณ์การกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ปลัดอำเภอรักษาราชการแทนนายอำเภอ)
- พินัยกรรมมีพยานลงลายมือชื่อเพียงคนเดียว
 - ปลัดอำเภอลงลายมือชื่อในฐานะกรรมการอำเภอผู้มีหน้าที่จดข้อความที่ผู้ทำพินัยกรรมแจ้งให้ทราบ แต่ไม่ได้ประทับตราตำแหน่งไว้เป็นสำคัญ

พินัยกรรมจึงขัดกับมาตรา 1658 และตกเป็นโมฆะตามมาตรา 1705 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

การกระทำของปลัดอำเภอจึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหน้าที่
จัดทำพินัยกรรม โดยไม่ตรวจสอบให้ถูกต้องครบถ้วน เป็นเหตุให้พินัยกรรมตกเป็นโมฆะ

ถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้มีชื่อระบุเป็นผู้รับประโยชน์ตามพินัยกรรม

(มาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

กรมการปกครองจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 732/2562

หน้า 2

<https://shorturl.asia/FK4iU>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 19

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การพิจารณากำหนดค่าทดแทนการเวนคืนที่ดินซึ่งมีทำเลต่างกัน

1. ในการพิจารณากำหนดค่าทดแทนการเวนคืนที่ดินจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ครบถ้วนและรอบด้าน แล้วนำมาพิจารณาประกอบกันเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกเวนคืน อาทิ (1) ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของที่ดิน (2) ราคาประเมินที่ดินของทางราชการที่กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (3) ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน (4) สภาพและที่ตั้งของที่ดินนั้น และ (5) เหตุและวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน

2. เมื่อที่ดินของผู้ถูกเวนคืน (ผู้ฟ้องคดี) อยู่ติดทางสาธารณะประโยชน์ 2 ด้าน จึงย่อมมีสภาพ ทำเล และที่ตั้งดีกว่าที่ดินแปลงอื่นที่ติดถนนเพียงด้านเดียว การที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนฯ นำเอาราคาซื้อขายที่ดิน 3 แปลงที่อยู่ในโซนและหน่วยเดียวกัน มาหาค่าเฉลี่ยและกำหนดค่าทดแทนที่ดินให้ผู้ถูกเวนคืนในราคาเท่ากับที่ดินแปลงอื่นที่ติดทางสาธารณะเพียงด้านเดียว จึงถือว่ายังไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกเวนคืน เนื่องจากมิได้พิจารณาถึงสภาพ ทำเล และที่ตั้งที่ดินของผู้ถูกเวนคืนตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 (ปัจจุบันเทียบเคียงได้กับพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2562 มาตรา 20 วรรคหนึ่ง (4))

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การกำหนด “ค่าทดแทนการเวนคืนที่ดิน” ที่เป็นธรรม

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการและวารสาร

การกำหนดค่าทดแทนการเวนคืนที่ดินต้องพิจารณาอะไรบ้าง ?

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2562

มาตรา 20 การกำหนดราคาเบื้องต้นสำหรับที่ดินที่เวนคืน ให้คำนึงถึงราคา สภาพ
เหตุและวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ประกอบกัน

- (1) ราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของที่ดินในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา
ตามมาตรา 8
- (2) ราคาประเมินที่ดินของทางราชการที่กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี
ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
- (3) ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและ
นิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน
- (4) สภาพและที่ตั้งของที่ดินนั้น และ
- (5) เหตุและวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน

การกำหนดราคาเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ที่ดินติดถนนสองด้าน แต่ได้ค่าทดแทนเท่าด้านเดียว ... เป็นธรรมหรือ ?

ข้อเท็จจริง

- กรมชลประทานเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำ โดยที่ดินของผู้ฟ้องคดีอยู่ในเขตที่จะถูกเวนคืนทั้งแปลง
- คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้กำหนดค่าทดแทนที่ดินของผู้ฟ้องคดีตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ปี พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2554 ไร่ละ 50,000 บาท
- ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาซื้อขายที่ดินและรับเงินค่าทดแทนแล้ว แต่เห็นว่ายังไม่เป็นธรรม จึงใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ขอเพิ่มค่าทดแทนเป็นไร่ละ 500,000 บาท
- คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนฯ ได้มีมติให้ปรับเพิ่มเป็นราคาไร่ละ 78,500 บาท ตามราคาเฉลี่ยที่เป็นราคากลางในหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินที่มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
- ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิ่มเงินค่าทดแทนเป็นราคาไร่ละ 300,000 บาท

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- ที่ดินของผู้ฟ้องคดีติดทางสาธารณะประโยชน์ถึงสองด้าน จึงย่อมมีสภาพ ทำเล และที่ตั้งดีกว่าที่ดินแปลงอื่นที่ติดถนนเพียงด้านเดียว และควรมีราคาซื้อขายกันไม่ต่ำกว่าราคาไร่ละ 80,000 บาท ตามราคาซื้อขายสูงสุดของที่ดินที่อยู่ในโซน บล็อก และหน่วยเดียวกันกับที่ดินของผู้ฟ้องคดี
- การที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนฯ นำเอาราคาซื้อขายที่ดิน 3 แปลงที่อยู่ในโซน บล็อก และหน่วยเดียวกันกับที่ดินของผู้ฟ้องคดี มาหาค่าเฉลี่ยและกำหนดค่าทดแทนที่ดินให้ผู้ฟ้องคดีในราคาไร่ละ 78,500 บาท เท่ากับที่ดินแปลงอื่นที่ติดทางสาธารณะเพียงด้านเดียว โดยไม่ได้พิจารณาถึงสภาพที่ตั้งของที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ติดถนนสองด้าน ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (4) แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 (ปัจจุบัน คือ มาตรา 20 แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2562) จึงยังไม่เหมาะสม
- การที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดค่าทดแทนที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มเป็นไร่ละ 80,000 บาท ตามราคาซื้อขายกันสูงสุดของที่ดินโซนเดียวกัน จึงเหมาะสมและเป็นธรรมแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. 222/2563

หน้า 3

<https://shorturl.asia/fFmpQ>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 20

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง เกี่ยวกับ ... การเบิกจ่ายเงินในโครงการที่ไม่อาจใช้งบประมาณของทางราชการได้

1. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของจังหวัด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพที่มีการเก็บเงินค่าผ่านประตูจากผู้เข้าชม ถือเป็นโครงการที่มีการจัดหารายได้ในลักษณะองค์กรเอกชน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การแข่งขันกีฬาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหนังสือเวียนของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินในการแข่งขันกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและไม่ถือเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ จึงไม่อาจใช้งบประมาณของทางราชการได้

2. เจ้าหน้าที่การเงินในฐานะผู้ตรวจสอบฎีกามีหน้าที่ตรวจฎีกาให้ถูกต้องตามระเบียบราชการ โดยต้องใช้ความระมัดระวังและความละเอียดรอบคอบในการตรวจสอบว่าการเบิกจ่ายเงินสามารถกระทำได้ตามระเบียบราชการหรือไม่ การที่เพียงแต่ตรวจเอกสารประกอบการเบิกฎีกาและเห็นว่าได้ผ่านขั้นตอนการตรวจพิจารณาของผู้บริหารตามลำดับขั้นแล้ว จึงเชื่อว่าสามารถเบิกจ่ายได้ ทั้งที่โครงการที่เบิกจ่ายเงินไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง กรณีต้องถือว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบราชการ และเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 10 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 8 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 อย่างไรก็ดี เมื่อเป็นกรณีที่มิได้ทุจริตต่อหน้าที่ ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ได้อยู่ในระดับที่ร้ายแรง กรณีจึงอาจทำให้สัดส่วนแห่งการรับผิดชอบในความเสียหายลดลงได้

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การเบิกจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

การเบิกจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะที่กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ เช่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547

ประเด็นน่าสนใจ

กรณีเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีเชื่อโดยสุจริตว่าตนได้เบิกจ่ายเงินโดยถูกต้องตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของทางราชการ จะได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ไม่ต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือไม่ ?

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง “เชื่อโดยสุจริต” ว่าเบิกจ่ายเงินได้ ! เสียหาย... ต้องรับผิดหรือไม่

ข้อเท็จจริงในคดี

- ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี) ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากตรวจสอบฎีกาเบิกจ่ายเงินในการแข่งขันฟุตบอล ตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของจังหวัด โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความเชื่อโดยสุจริตว่าเบิกจ่ายถูกต้อง ตามระเบียบของทางราชการ อีกทั้งตนอยู่ในลำดับชั้นผู้ปฏิบัติงานและได้ผ่านการ ตรวจสอบของผู้บริหารแล้ว จึงไม่เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และไม่ต้องรับผิด

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- โครงการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของจังหวัดมีการจัดหารายได้ในลักษณะ องค์กรเอกชน เพื่อส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อบจ. และไม่มีระเบียบราชการให้เบิกจ่ายเงินได้

- ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องตรวจสอบฎีกาว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวสามารถเบิกได้ตาม ระเบียบกฎหมายของทางราชการหรือไม่ การลงลายมือรับรองการตรวจสอบว่าเบิกจ่ายได้ จึงเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

- แต่เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีกระทำทุจริตต่อหน้าที่ คำสั่งให้รับผิดในอัตรา ร้อยละ 25 ของค่าเสียหาย จึงไม่สอดคล้องกับระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ จึงพิพากษาให้รับผิดในอัตราร้อยละ 15 ของความเสียหาย

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 169/2563)

หน้า 3

<https://shorturl.asia/hlOrT>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 21

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

การจัดซื้อที่ดินซึ่งคาดเห็นได้ว่าจะมีผลกระทบต่อประโยชน์ราชการ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการจัดซื้อที่ดินจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ตลอดจนคำนึงถึงความคุ้มค่า และประโยชน์สูงสุดที่ทางราชการจะได้รับประกอบกัน
2. เจ้าหน้าที่จะต้องตรวจสอบคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเสนอราคาว่าเป็นไปตามที่หน่วยงานออกประกาศกำหนดไว้หรือไม่
3. กรณีเจ้าหน้าที่ได้รับทราบข้อเท็จจริงซึ่งคาดเห็นได้ว่าจะกระทบต่อประโยชน์ของทางราชการ เช่น ทราบว่าที่ดินบางส่วนอยู่ในแนวเขตเวนคืน แม้จะเป็นการทราบเมื่อพ้นขั้นตอนการคัดเลือกผู้ชนะการประมูลแล้ว แต่หากยังไม่มีการทำสัญญาและชำระเงิน เจ้าหน้าที่จะต้องเสนอความเห็นทักท้วงหรือเสนอเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิม การไม่ดำเนินการทั้งที่อยู่ในช่วงเวลาที่ยังสามารถทำได้ ย่อมถือเป็นความผิดวินัยและต้องถูกลงโทษทางวินัยในฐานะฝ่าฝืนหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

ดำเนินการประมูลจัดซื้อที่ดิน ไม่ให้ผิดวินัยข้าราชการ

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

ดำเนินการประมูลจัดซื้อที่ดิน ไม่ให้ผิดวินัยข้าราชการ

ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับทางราชการ กรณีได้รับทราบข้อเท็จจริงที่คาดเห็นได้ว่า จะมีผลกระทบต่อประโยชน์ของทางราชการ และหากดำเนินการต่อไปจะเป็นการขัดต่อระเบียบ หรือประกาศในเรื่องนั้น ๆ จะต้องเสนอความเห็นทักท้วงหรือเสนอเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิม

หากอยู่ในช่วงเวลาที่ยังสามารถทำได้ เช่น ยังไม่ได้ทำสัญญา

มีเช่นนั้นอาจถือเป็นความผิดทางวินัย ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายได้

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง คงความเห็นให้จัดซื้อ ... ทั้งที่รู้แล้วว่าอยู่ในแนวเขตเวนคืน : ต้องโทษทางวินัย !!

» ข้อเท็จจริงในคดี «

- ☀ ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการประมูลซื้อที่ดินด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ถูกนาย ก อบจ. มีคำสั่งตัดเงินเดือน 5% จำนวน 3 เดือน กรณีเสนอให้จัดซื้อที่ดินจากผู้ขายซึ่งไม่มีคุณสมบัติและที่ดินมีการผูกพันโดยการรอนสิทธิ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง เป็นเหตุให้ราชการเสียหาย
- ☀ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ แต่ถูกยกอุทธรณ์ จึงนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- ☀ ที่ดินที่ผู้ขายนำมาเสนอขาย ขัดต่อประกาศประมูลซื้อๆ ของ อบจ. ซึ่งกำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินและได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมรายอื่นให้ทำการเสนอราคา รวมทั้งที่ดินต้องไม่มีการผูกพันใด ๆ แต่ผู้ขายมิได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวม จึงมิใช่ผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะเสนอราคา อีกทั้ง ที่ดินบางส่วนยังอยู่ในแนวเขตเวนคืน
- ☀ กรณีนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ล่วงรู้ถึงการผูกพันในที่ดินของผู้ชนะการประมูล เมื่อพ้นขั้นตอนการคัดเลือกผู้ชนะการประมูล และประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูลแล้วก็ตาม แต่เป็นกรณีที่ยังไม่มี การทำสัญญาขายที่ดิน รวมทั้งยังไม่มีเงินโอนค่าซื้อที่ดิน จึงชอบที่จะเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิม ซึ่งยังสามารถกระทำได้ เพื่อไม่ให้ประโยชน์ของทางราชการต้องเสียหาย
- ☀ การที่ผู้ฟ้องคดียังคงเสนอความเห็นให้จัดซื้อตามเดิม จึงถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ อันเป็นความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง ดังนั้น คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. 161/2563

หน้า 3

<https://shorturl.asia/c3RrP>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 22

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง

เกี่ยวกับ ...

การแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับ กรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า

1. กรณีครบกำหนดส่งมอบงานแล้ว แต่ผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จ และผู้ว่าจ้างไม่ได้บอกเลิกสัญญาจ้าง ต่อมา ผู้รับจ้างได้ทำงานจนแล้วเสร็จ และมีหนังสือส่งมอบงาน โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างแล้ว ผู้ว่าจ้างจึงมีข้อผูกพันตามกฎหมายและมีหน้าที่ตามสัญญาที่จะต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างที่ได้ดำเนินการโดยสุจริต และผู้ว่าจ้างจะเรียกเอาค่าปรับตามสัญญากับผู้รับจ้างจากการส่งมอบงานล่าช้าได้ก็ต่อเมื่อได้แจ้งหรือบอกสงวนสิทธิที่จะเรียกเอาค่าปรับต่อผู้รับจ้าง

2. การแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับดังกล่าว ต้องเป็นไปตามมาตรา 381 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติว่า “ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับชำระหนี้แล้ว จะเรียกเอาเบี้ยปรับได้ต่อเมื่อได้บอกสงวนสิทธิไว้เช่นนั้นในเวลา รับชำระหนี้” และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ข้อ 127 วรรคห้า ที่กำหนดว่า “เมื่อครบกำหนดส่งมอบพัสดุตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรับแจ้งการเรียกค่าปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงจากคู่สัญญา และเมื่อคู่สัญญาได้ส่งมอบพัสดุ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นบอกสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับในขณะที่รับมอบพัสดุนั้นด้วย” กรณีผู้ว่าจ้างไม่บอกสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับในขณะที่รับชำระหนี้หรือรับมอบงาน ก็ไม่อาจเรียกเอาค่าปรับตามสัญญา อันเป็นเบี้ยปรับในกรณีที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้าได้

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับ กรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

การแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับ กรณีผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้า

เมื่อครบกำหนดส่งมอบงานตามสัญญาแล้ว ผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จ ให้นายงานของรัฐบาลผู้ว่าจ้างรีบแจ้งการเรียกค่าปรับตามสัญญา และเมื่อผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานเกินกำหนดในสัญญา และหน่วยงานได้รับมอบงานไว้ ให้นายงานมีหนังสือบอกสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับในขณะที่รับมอบงานนั้นด้วย

กรณีที่หน่วยงานได้ตรวจรับงานไว้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว โดยที่มีได้บอกสงวนสิทธิการปรับไว้ในเวลาชำระหนี้คือขณะรับมอบงานจ้าง จะไม่มีสิทธิปรับผู้รับจ้าง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 381 วรรคสาม ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับชำระหนี้แล้วจะเรียกเอาเบี้ยปรับได้ต่อเมื่อได้บอกสงวนสิทธิไว้เช่นนั้นในเวลาชำระหนี้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535

ข้อ 127 วรรคห้า เมื่อครบกำหนดส่งมอบพัสดุตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้นายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรีบแจ้งการเรียกค่าปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงจากคู่สัญญา และเมื่อคู่สัญญาได้ส่งมอบพัสดุ ให้นายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นบอกสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับในขณะที่รับมอบพัสดุนั้นด้วย

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ไม่แจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับกรณีส่งมอบงานล่าช้า : ปรับไม่ได้ !?

ข้อเท็จจริง

- เทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1) ทำสัญญาจ้างเอกชน (ผู้ฟ้องคดี) ให้วางท่อระบายน้ำ โดยในสัญญาข้อ 15 กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นเงินจำนวนวันละ 220 บาท
- เมื่อครบกำหนดส่งมอบงาน ผู้รับจ้างยังทำงานไม่แล้วเสร็จ และเทศบาลไม่ได้บอกเลิกสัญญา
- ต่อมาผู้รับจ้างได้มีหนังสือขอส่งมอบงาน ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างมีความเห็นว่าปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วน ควรเบิกจ่ายเงินค่าจ้างโดยหักค่าปรับจากการผิดสัญญาเนื่องจากส่งมอบงานล่าช้าออก
- เทศบาลยังไม่ชำระค่าจ้าง โดยให้เหตุผลว่าอยู่ระหว่างการพิจารณาเบิกจ่ายเงินเพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบ ผู้รับจ้างจึงฟ้องเทศบาลให้ชำระเงินค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ย

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

ผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดเป็นเวลา 24 วัน แต่เทศบาลผู้ว่าจ้างไม่ได้มีหนังสือแจ้งสงวนสิทธิเรียกค่าปรับแก่ผู้รับจ้างในขณะที่รับมอบงานจ้าง จึงไม่อาจเรียกเอาค่าปรับตามสัญญากรณีส่งมอบงานล่าช้าได้ ตามนัยมาตรา 381 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบข้อ 127 วรรคห้า ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ

เทศบาลจึงมีข้อผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องจ่ายเงินค่าจ้างเต็มจำนวนให้แก่ผู้รับจ้างที่ได้ดำเนินการโดยสุจริต และไม่อาจนำปัญหากระบวนการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างที่ไม่ชอบด้วยระเบียบที่เกี่ยวข้อง อันเป็นขั้นตอนภายในของเทศบาลมาอ้างเพื่อชำระเงินค่าจ้างล่าช้าได้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.18/2564

หน้า 3

<https://shorturl.asia/zLeKI>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 23

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การตรวจรับหนังสือเรียนไม่เป็นไปตามบันทึกข้อตกลงการซื้อ

1. ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจรับพัสดุต้องศึกษา ฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามฎระเบียบของทางราชการ และบันทึกข้อตกลงการซื้อหรือข้อตกลงในสัญญา ตลอดจนแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ และเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างแท้จริง
2. การที่กรรมการตรวจรับพัสดุได้ตรวจรับหนังสือเรียนที่ลงรูปภาพ ชื่อและตำแหน่งของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ที่ด้านในของปกหน้าและปกหลัง ของหนังสือ ทั้งที่ไม่ได้มีระบุอยู่ในบันทึกข้อตกลงการซื้อ และมีได้รายงานหัวหน้า ฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในกรณีที่ตรวจพบ และแจ้งให้ผู้รับจ้างทราบภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันตรวจพบ ถือเป็นการดำเนินการ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
3. การลงรูปภาพ ชื่อและตำแหน่งของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ดังกล่าว ถือเป็นการประชาติสัมพันธ์ส่วนบุคคลที่ไม่อาจเบิกจ่ายจากงบประมาณ ของรัฐได้ ตามหนังสือเวียนของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการชักข้อแนะทาง การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนด ห้ามมิให้ใช้จ่ายงบประมาณในลักษณะเป็นการประชาติสัมพันธ์ส่วนบุคคล และแม้จะ ไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มในการจัดพิมพ์ภาพดังกล่าว แต่ถือเป็นความเสียหายที่ ไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ จึงเป็นการกระทำละเมิดที่กรรมการตรวจรับพัสดุต้องรับผิดชอบ ใช้ค่าเสียหายตามส่วนของตนให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดที่ได้รับความเสียหาย

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

ข้อห้ามใช้จ่ายเงินงบประมาณ ไปในการประชาสัมพันธ์ส่วนบุคคล

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

หนังสือเวียนของกระทรวงมหาดไทย กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง โดยไม่สมควรตั้งงบประมาณในลักษณะฟุ่มเฟือยหรือจัดซื้อวัสดุแจกจ่ายราษฎรในลักษณะเป็นการประชาสัมพันธ์ส่วนบุคคล เช่น จัดทำปฏิทินหรือป้ายไวนิลประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่มีรูปภาพชื่อและตำแหน่งของผู้บริหาร/สมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535

ข้อ 64

คณะกรรมการตรวจรับพัสดุต้องตรวจรับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐานที่ตกลงกันไว้ ในกรณีที่การส่งมอบไม่ถูกต้อง ให้รับรายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อแจ้งให้ผู้ขายหรือผู้รับจ้างทราบภายใน 3 วันทำการนับแต่วันตรวจพบ

หน้า
1

ศึกษาจากกรณีจากคดีปกครอง มีรูปสมาชิกสภาท้องถิ่นในหนังสือเรียน : กรรมการตรวจรับฯ ต้องรับผิดชอบหรือไม่ ?

ข้อเท็จจริงในคดี

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จัดทำหนังสือเรียนโดยลงรูปผู้บริหารและสมาชิกสภา อบจ. ในปกหนังสือ อันมีลักษณะเป็นการประชาสัมพันธ์ส่วนบุคคล
- กรรมการตรวจรับพัสดุไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 โดยได้ตรวจรับหนังสือเรียนที่มีการลงรูปดังกล่าว ซึ่งไม่มีระบุอยู่ในบันทึกข้อตกลงการซื้อ (ใบสั่งจ้าง) และไม่รายงานให้นายก อบจ. ทราบ
- นายก อบจ. มีคำสั่งให้กรรมการตรวจรับพัสดุชดใช้ค่าเสียหาย
- กรรมการตรวจรับพัสดุเห็นว่า การลงรูปดังกล่าวไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม จึงไม่เป็นการกระทำละเมิด และได้นำคดีมาฟ้องศาลปกครองเพื่อเพิกถอนคำสั่งให้ชดใช้ค่าเสียหาย

หน้า
2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

กรรมการตรวจรับพัสดุต้องศึกษาฎระเบียบตลอดจนหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย การตรวจรับพัสดุโดยไม่เป็นไปตามบันทึกข้อตกลงการซื้อ ซึ่งไม่ได้กำหนดให้ลงรูปผู้บริหารและสมาชิกสภา อบจ. ในปกหนังสือ แต่ได้ทำการตรวจรับหนังสือเรียนที่มีรูปภาพดังกล่าว โดยมีได้รายงานให้นายก อบจ. ทราบ จึงเป็นการตรวจรับพัสดุที่ไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ และหนังสือเวียนของกระทรวงมหาดไทย อันถือเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในการปฏิบัติหน้าที่ แม้หนังสือที่ตรวจรับไว้จะสามารถนำไปใช้งานได้ และ อบจ. มิได้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากการลงรูปดังกล่าว แต่การที่ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบฯ และหนังสือเวียนกระทรวงมหาดไทยฯ เป็นผลให้ อบจ. ต้องจ่ายเงินงบประมาณให้แก่ผู้ขายในการจัดซื้อหนังสือที่มีการประชาสัมพันธ์ส่วนบุคคลด้วย ซึ่งในส่วนดังกล่าวไม่อาจเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณได้ เป็นเหตุให้ อบจ. ได้รับความเสียหาย จึงถือเป็นการกระทำละเมิด

หน้า
3

เมื่อการลงรูปดังกล่าวไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่ม ความเสียหายในส่วนของการประชาสัมพันธ์ส่วนตน จึงเป็นความเสียหายที่ไม่อาจคำนวณเป็นเงินได้ เมื่อพิจารณาพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิดแล้ว เห็นสมควรกำหนดให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนจำนวนร้อยละ 2 ของความเสียหายทั้งหมด

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. 154/2562)

หน้า
4

<https://shorturl.asia/c4nOC>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 24

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง เกี่ยวกับ ... ระยะเวลาในการตรวจรับงานจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

1. การตรวจรับงานจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน และต้องทำการตรวจรับงานให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุดตามข้อ 65 (3) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535

2. แม้ว่าข้อ 65 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุดังกล่าว จะไม่ได้กำหนดว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างต้องตรวจรับงานให้เสร็จสิ้นภายใน 3 วันทำการก็ตาม แต่ได้กำหนดให้ต้องตรวจรับงานให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด ฉะนั้น การใช้เวลาในการตรวจรับงานนานถึง 39 วัน โดยอ้างเหตุเคลือบแคลงในคุณภาพของวัสดุที่นำมาใช้ จึงต้องขอคำปรึกษาจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ก่อน ทั้งที่ อบต. มีกองช่างที่มีความรู้ในงานที่ตรวจรับซึ่งสามารถให้ข้อมูลได้ อีกทั้ง อายุการใช้งานของวัสดุ (แอสฟัลต์) เป็นความรู้ที่มีอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งสามารถแสวงหาไว้ล่วงหน้าหรืออย่างช้าที่สุดก่อนส่งมอบงาน ความล่าช้าดังกล่าวจึงไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของผู้รับจ้าง หน่วยงานของรัฐ (อบต.) ในฐานะผู้ว่าจ้างจึงตกเป็นฝ่ายผิดสัญญาและเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้

3. คณะกรรมการตรวจการจ้างต้องตรวจรับงานด้วยความละเอียดรอบคอบ และตรวจรับงานให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว โดยควรศึกษาหาข้อมูลในงานที่ต้องตรวจรับไว้ก่อนล่วงหน้าและขอรับคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญจากภายในหน่วยงานก่อน หากได้ข้อมูลชัดเจนเพียงพอก็อาจไม่จำเป็นต้องขอรับคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากหน่วยงานภายนอก

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

ระยะเวลาในการตรวจรับงานจ้างก่อสร้างของราชการ

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

ระยะเวลาในการตรวจรับงานจ้างก่อสร้างของราชการ

คณะกรรมการตรวจการจ้าง มีหน้าที่ตรวจสอบงานด้วยความละเอียดรอบคอบ ทั้ง “ปริมาณ” และ “คุณภาพ” ว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ หากทั้งปริมาณ และคุณภาพเป็นไปตามสัญญา จึงจะรับงานและส่งเบิกจ่ายเงินค่าจ้างต่อไป ทั้งนี้ ต้องตรวจรับให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด

ข้อกฎหมาย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535

ข้อ 65 “คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ดังนี้...

(3) โดยปกติให้ตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน และให้ทำการตรวจรับให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด...”

หน้า 1

อุทากรณจากคดีปกครอง เรื่อง ผิดนัดชำระหนี้ เพราะกรรมการตรวจรับงานนานถึง 39 วัน

ข้อเท็จจริงในคดี

- บริษัทของผู้ฟ้องคดีได้ปรับปรุงถนนแอสฟัลติกคอนกรีตเสร็จก่อนครบกำหนดสัญญา จึงได้มีหนังสือลงวันที่ 24 เมษายน 2560 ถึง อบต. ผู้ว่าจ้างขอส่งมอบงานและเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง
- คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานในวันที่ 27 เมษายน 2560 โดยเห็นว่า ด้านปริมาณงานเป็นไปตามสัญญา แต่ด้านคุณภาพไม่สามารถตรวจรับได้ เนื่องจากไม่มีความรู้ด้านงานช่างเกี่ยวกับใบรับรองวัสดุแอสฟัลต์ ซึ่งนำมาใช้ปูถนนในเดือนเมษายน 2560 แต่ใบรับรองคุณภาพกำหนดให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 31 มีนาคม 2560

หน้า 2

- ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่า ได้ใช้ยางแอสฟัลติกคอนกรีตที่รับรองมาตรฐานจากกรมทางหลวง รวมทั้ง อบต. ได้เปิดถนนให้ประชาชนสัญจรแล้ว ย่อมถือว่ารับมอบงานแล้ว และจ่ายเงินค่าจ้างภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ จั๊นยื่นฟ้อง อบต. ให้ชำระเงินค่าจ้าง พร้อมดอกเบี้ย

- ระหว่างการพิจารณาคดี คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานแขวงทางหลวงชนบท โดยได้รับคำแนะนำว่า ตามปกติแอสฟัลต์จะมีอายุใช้งานประมาณ 1 ปี สำหรับใบรับรองคุณภาพที่ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 31 มีนาคม 2560 หมายความว่า แอสฟัลต์ที่ผลิตภายในวันที่ดังกล่าวได้รับการรับรองตามมาตรฐานจากกรมทางหลวงแล้ว ไม่ได้หมายความว่าหมดอายุการใช้งานภายหลังเวลาดังกล่าว

- คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีมติรับงานจ้างเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2560 และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปปรับเงินค่าจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีปฏิเสธจนกว่า อบต. จะจ่ายดอกเบี้ย อบต. จึงได้นำเงินค่าจ้างไปวางทรัพย์ ณ สำนักงานบังคับคดี โดยผู้ฟ้องคดีไปปรับเงินค่าจ้างแล้ว

- ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ อบต. ชำระดอกเบี้ยผิดนัด อบต. จั๊นยื่นอุทธรณ์คดี

หน้า 3

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- แม้ว่า ข้อ 65 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ กำหนดให้ คณะกรรมการตรวจการจ้างต้องตรวจผลงานที่ส่งมอบภายใน 3 วันทำการ แต่ไม่ได้กำหนดว่า จะต้องตรวจรับงานให้เสร็จสิ้นภายใน 3 วันก็ตาม แต่ก็กำหนดให้ต้องทำการตรวจรับให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด

- การใช้ระยะเวลาถึง 39 วัน ในการตรวจรับงาน โดยอ้างเหตุเคลือบแคลงในคุณภาพ จึงต้องขอคำปรึกษาจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ก่อน ทั้งที่ อบต. มีกองช่างที่มีความรู้ด้านดังกล่าว ซึ่งสามารถให้ข้อมูลได้ อีกทั้งอายุการใช้งานของแอสฟัลต์เป็นความรู้ที่มีอยู่ก่อนแล้ว และสามารถแสวงหาไว้ล่วงหน้าหรืออย่างช้าที่สุดก่อนการส่งมอบงานได้ ความล่าช้าดังกล่าว จึงไม่ได้มีเหตุมาจากความผิดของผู้ฟ้องคดี

- อบต. จึงตกเป็นฝ่ายผิดสัญญาและเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 398/2564

หน้า 4

<https://shorturl.asia/WEXwl>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 25

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนอาคารตามประกาศของคณะปฏิวัติ

1. คำสั่งให้รื้อถอนอาคารเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แต่โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจในการออกคำสั่งนั้น ไม่ได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์สำหรับการโต้แย้งของผู้รับคำสั่งไว้ การดำเนินการดังกล่าวจึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดมาตรฐานในการพิจารณาทางปกครองของเจ้าหน้าที่ (ต่างจากการออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์สำหรับการโต้แย้งไว้โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว)

2. เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่ง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ จะต้อง มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนด 60 วัน ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์จึงจะขยายออกไปอีก 30 วัน นับแต่วันที่ครบกำหนด 60 วัน ตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

3. หากผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเวลาที่กำหนด และไม่มีการแจ้งขยายระยะเวลาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ กรณีต้องถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนด 60 วัน เป็นวันที่ผู้อุทธรณ์รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และต้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลภายใน 90 วัน นับแต่วันดังกล่าวตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยไม่ต้องรอผลการพิจารณาอุทธรณ์อีกต่อไป

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

การฟ้องเพิกถอนคำสั่ง รื้อถอนอาคารตามประกาศคณะปฏิวัติ

สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ข้อกฎหมายควรรู้...

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 45

ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน **60 วัน** นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้จะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนกำหนด **60 วัน** ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์จึงจะขยายออกไปอีก **30 วัน** นับแต่วันที่ครบกำหนด **60 วัน** ดังกล่าว

มาตรา 49

กรณีผู้มีอำนาจพิจารณาไม่วินิจฉัยอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา **60 วัน** นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้รับอุทธรณ์ และไม่มีการแจ้งขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ให้ถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนด **60 วัน** ดังกล่าว เป็นวันที่ผู้อุทธรณ์รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี

หน้า
1

ศึกษาอุทธรณ์จากคดีปกครอง อุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอน ...

แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา : ต้องฟ้องคดีภายในเวลาใด ?

ข้อเท็จจริงในคดี

ผู้อำนวยการเขตออกคำสั่ง ให้เจ้าของอาคารรื้อถอนอาคารลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2562 ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 44 ลงวันที่ 11 มกราคม 2502 เจ้าของอาคารได้รับคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562 และไม่เห็นด้วยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ 4 มิถุนายน 2562 อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้อำนวยการเขตแต่ก็ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา เจ้าของอาคารจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2562 ขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

หน้า
3

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า

คำสั่งให้รื้อถอนอาคารเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แต่โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติที่ใช้ในการออกคำสั่งนั้น ไม่ได้กำหนดขั้นตอน และระยะเวลาอุทธรณ์สำหรับการโต้แย้งไว้ จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไป เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งพิพาทเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2562 และไม่เห็นฟ้องด้วย จึงได้มีหนังสือลงวันที่ 4 มิถุนายน 2562 อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้อำนวยการเขต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ จึงต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน **60 วัน** นับแต่วันที่ผู้อำนวยการเขตได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี คือ ภายในวันที่ 3 สิงหาคม 2562 ทั้งนี้ ตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

หน้า
3

เมื่อรัฐมนตรีฯ ไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเวลาดังกล่าว และไม่มีการแจ้งขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ จึงต้องถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนด **60 วัน** เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และขอที่จะยื่นฟ้องต่อศาลภายใน **90 วัน** นับแต่วันดังกล่าว ตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ โดยไม่จำเป็นต้องรอผลการพิจารณาอีกต่อไป กล่าวคือ ต้องยื่นฟ้องคดีภายในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2562 การที่ผู้ฟ้องนำคดีมาฟ้องเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2562 จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว และโดยที่ไม่ใช่การฟ้องคดีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาได้ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ 376/2563)

หมายเหตุ : กรณีหากเป็นคำสั่งให้รื้อถอนอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กฎหมายดังกล่าวได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์สำหรับการโต้แย้งไว้เป็นการเฉพาะ

หน้า
4

<https://shorturl.asia/e0GEf>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 26

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การขอใบอนุญาตประกอบกิจการหอพักอย่างถูกต้อง

1. หอพักเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนที่จะดำเนินกิจการ นอกจากนี้ หอพักถือเป็นอาคารอยู่อาศัยรวมตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544 ซึ่งการเปลี่ยนประเภทการใช้ประโยชน์จากอาคารพักอาศัยมาเป็นหอพักจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเช่นเดียวกัน

2. สถานที่ตั้งอาคารหอพักจะต้องไม่อยู่ในที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม และห้ามใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยประเภทอาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

3. ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการหอพัก ไม่จำเป็นต้องแจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้ยื่นคำขอทราบเพื่อให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เนื่องจากการประกอบกิจการหอพักจะทำได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เมื่อผู้ยื่นคำขอยังมิได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ คำสั่งปฏิเสธไม่ออกใบอนุญาต จึงเป็นเพียงการยืนยันว่าผู้ขอไม่มีสิทธิที่จะประกอบกิจการได้เท่านั้น โดยหาได้มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ยื่นคำขอที่เจ้าหน้าที่จะต้องให้โอกาสตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง ดังกล่าวแต่อย่างใด

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

เปิดกิจการหอพักอย่างไร ... ให้ถูกต้อง !

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

กิจการหอพัก ... อยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายใดบ้าง ?

1. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 กำหนดพื้นที่ที่ต้องห้ามและไม่ต้องห้ามทำกิจการหอพัก
2. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการก่อสร้างและดัดแปลงอาคาร
3. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดให้หอพักเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเปิดกิจการ
4. พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหอพักต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการหอพักจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในฐานะนายทะเบียน

เจ้าพนักงานท้องถิ่น
เป็นผู้มีอำนาจพิจารณา

**ศึกษาอุทกพรณจากคดีปกครอง
จะทำ "หอพัก" กังก็ ... ต้องถูกกฎหมายให้ดีและขออนุญาตให้ถูกต้อง**

ข้อเท็จจริงในคดี

ผู้อำนวยการเขตปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทหอพัก เจ้าของอาคารผู้ยื่นคำขอจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

หน้า 1

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

เจ้าของอาคารได้รับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเพื่อการอยู่อาศัย แต่ต่อมาได้ดัดแปลงเป็นหอพัก ซึ่งมีลักษณะเป็นอาคารที่อาศัยอยู่ร่วมกันโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ดัดแปลงอาคาร

นอกจากนี้ อาคารหอพักยังตั้งอยู่ในบริเวณที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม (เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติของพื้นที่ในบริเวณที่มีข้อจำกัดด้านการระบายน้ำและมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย) จึงห้ามใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยประเภทบ้านแฝด บ้านแถว ห้องแถว ตึกแถว หรืออาคารอยู่อาศัยรวม เว้นแต่การอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวตามข้อ 7 วรรคสอง (7) ประกอบข้อ 26 วรรคสอง (11) ของกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556

"กรณีจึงเป็นการใช้อาคารโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
และเป็นการใช้ประโยชน์ที่ดินผิดไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง
คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหอพักจึงชอบด้วยกฎหมาย"

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 20/2564

ทั้งนี้ ก่อนที่ผู้อำนวยการเขตจะออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการฯ ไม่จำเป็นต้องแจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้ยื่นคำขอทราบเพื่อให้โอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา 30 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เนื่องจากไม่กระทบสิทธิ เพราะผู้ยื่นคำขอยังไม่มีสิทธิประกอบกิจการ และผู้ยื่นคำขอไม่อาจอ้างว่ามีหอพักอื่นในละแวกเดียวกันทำได้ เนื่องจากการที่จะถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมนั้น จะต้องเป็นกรณี ที่ผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย

หน้า 2

<https://shorturl.asia/IAXG2>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 27

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
การโฆษณาที่โอ้อวดสรรพคุณของอาหารเสริมและยาเกินจริง

1. ผู้กระทำการโฆษณาหรือผลิตภัณฑอาหารเสริมเป็นเท็จหรือเกินความเป็นจริง ย่อมมีโทษทางกฎหมาย
2. การที่ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพเภสัชกรรมให้คำรับรองหรือประกันคุณภาพยาหรือพุดช้กึ่งเกี่ยวกับสรรพคุณของสินค้าที่เกินจริง ซึ่งจะก่อให้เกิดโทษในวงกว้าง ย่อมต้องถูกตรวจสอบและพิจารณาโทษจากสภาเภสัชกรรม อันเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพดังกล่าวโดยตรง
3. การที่เภสัชกรได้กล่าวแนะนำสรรพคุณยาน้ำสมุนไพรในลักษณะโอ้อวดสรรพคุณยาเกินจริงว่ารักษาได้ทุกโรค ซึ่งอาศัยความเป็นเภสัชกรชักจูงผู้ฟังโดยไม่มีหลักฐานทางวิชาการมาสนับสนุนที่ชัดเจน ถือเป็นการรับรองคุณภาพยาอันเป็นเท็จแก่สาธารณชนให้หลงเข้าใจผิดเพื่อประโยชน์ของตน ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2538 การลงโทษพักใช้ใบอนุญาตเป็นเวลา 1 ปี จึงเหมาะสมแล้ว

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

โฆษณาโอ้อวดสรรพคุณผลิตภัณฑ์อาหารและยาเกินจริง มีความผิด !

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

พ.ร.บ. อาหาร พ.ศ. 2522**มาตรา
40**

ผู้ใดโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร อันเป็นเท็จ หรือเป็นการหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา 70

**มาตรา
41**

ผู้ใดโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ทางฉายภาพ ภาพยนตร์ หรือทางหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น หรือด้วยวิธีอื่นใด เพื่อประโยชน์ในทางการค้าโดยไม่ได้ขออนุญาตต่อเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มอบหมาย มีโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท ตามมาตรา 71

พ.ร.บ. ยา พ.ศ. 2510**มาตรา
88**

การโฆษณาขายยาจะต้อง (1) ไม่เป็นการโอ้อวดสรรพคุณยาหรือวัตถุดิบเป็นส่วนประกอบของยาว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษาหรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยได้อย่างศักดิ์สิทธิ์หรือหายขาด หรือใช้ถ้อยคำอื่นใดที่มีความหมายทำนองเดียวกัน (2) ไม่แสดงสรรพคุณยาอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง ... (8) ไม่แสดงสรรพคุณยาว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษาหรือป้องกันโรค หรืออาการของโรคที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา 77

ประมวลกฎหมายอาญา**มาตรา
343**

หากเข้าลักษณะความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

กรณีที่มีการกระทำความผิด หลอกลวง นำข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน เป็นความผิดตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง (1) มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หน้า 1

เภสัชกรได้โฆษณาสรรพคุณยาน้ำสมุนไพรและอาหารเสริมให้ผู้ฟังการสัมมนาว่ากินแล้วอายุยืนยาว เป็นยาอายุวัฒนะ ชะลอความแก่ รักษาได้ทุกโรค มีลักษณะเป็นการโฆษณาสรรพคุณยาเกินจริงหรือไม่ ? และเป็นการกระทำความผิดจริงหรือไม่ ?

ศึกษาอุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง โฆษณาสรรพคุณยาเกินจริง : บัดต่อจรรยาบรรณวิชาชีพเภสัชกรรม

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 689/2555

การบรรยายสรรพคุณยาและอาหารเสริมของเภสัชกรดังกล่าว มีลักษณะอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง เนื่องจากไม่มีข้อมูลทางวิชาการหรือการวิจัยอันเป็นที่ยอมรับมาสนับสนุน ถือเป็นการหลอกลวงและจงใจให้ผู้ฟังหลงเชื่อและซื้อไปรับประทานซึ่งมีลักษณะในเชิงพาณิชย์ มิใช่เป็นการให้ความรู้ทางวิชาการ ทั้งยังเป็นการโฆษณาทางเครื่องขยายเสียงโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงเป็นความผิดตาม พ.ร.บ. อาหาร พ.ศ. 2522 และ พ.ร.บ. ยา พ.ศ. 2510

การที่เภสัชกรซึ่งเป็นนักวิชาการที่จบการศึกษาในระดับสูง กล่าวแนะนำสรรพคุณยาในลักษณะโอ้อวดเกินจริง ถือว่าเป็นการใช้วิชาชีพเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและชักจูงผู้ฟังให้หลีกเลี่ยงการใช้ยาแผนปัจจุบันหันมาใช้ยาหรืออาหารเสริมที่ตนแนะนำ อันเป็นการกระทำความผิดข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2538

การที่สภาเภสัชกรรมมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นเวลา 1 ปี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

หน้า 2

<https://shorturl.asia/VhutH>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 28

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง
เกี่ยวกับ ...
เภสัชกรไม่อยู่ประจำร้านยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ

1. เภสัชกร (สำเร็จปริญญาเภสัชศาสตรบัณฑิตและได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมจากสภาเภสัชกรรม) ที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำร้านขายยาแผนปัจจุบัน (ข.ย. 1) ซึ่งเป็นร้านยาประเภทที่ขายยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษจะต้องอยู่ประจำร้านขายยาตลอดเวลาที่เปิดทำการตามที่ได้แจ้งไว้กับทางราชการ
2. หากเภสัชกรไม่ได้อยู่ประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการตามที่กำหนดในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ถือว่าเป็นการประพฤติดิจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 ซึ่งอาจถูกสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมได้
3. หากมีเหตุสุดวิสัยหรือมีธุระส่วนตัว เภสัชกรควรต้องจัดให้มีวัสดุทิบใช้ปิดบังบริเวณที่จัดวางยาอันตรายและยาควบคุมพิเศษ สำหรับปิดในเวลาที่ไม่เภสัชกรผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งจัดให้มีป้ายแจ้งให้ผู้มารับบริการทราบด้วยว่าเภสัชกรไม่ได้อยู่ประจำร้านในเวลาดังกล่าว

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

กรณีที่เกิดข้อพิพาทไม่อยู่ประจำร้านขายยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ เป็นการประพฤติดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรมหรือไม่ ?

สำนักส่งเสริมงานคหิปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคหิปกครอง

ประเภทร้านขายยา

1. ร้านขายยาแผนปัจจุบัน (ข.ย. 1) ขายยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ ต้องมีเภสัชกรควบคุมร้าน
2. ร้านขายยาแผนปัจจุบัน (ข.ย. 2) ขายเฉพาะยาบรรจสุเสร็จ ไม่ต้องมีเภสัชกรควบคุมร้าน

ว.ส.บ. ยา พ.ศ. 2510

กำหนดว่า ร้านขายยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ จะต้องมีเภสัชกรเป็นผู้ควบคุมและปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ และยาประเภทนี้จะขายได้ต่อเมื่อมีใบสั่งยาจากแพทย์เท่านั้น

หน้า 1

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง ถูกร้องเรียน...เพราะเป็น เภสัชกรแต่ไม่อยู่ประจำร้านยาตามเวลาที่กำหนด !

ข้อเท็จจริงในคดี

- เภสัชกรไม่ได้ประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบัน (ข.ย. 1) ตลอดเวลา
ที่เปิดทำการตามที่มาตรา 39 แห่ง พ.ร.บ. ยา พ.ศ. 2510 กำหนดไว้
- ปราบกฏยานหลักฐานตามบันทึกการสำรวจเก็บข้อมูลของคณะกรรมการ
จรรยาบรรณที่ระบุว่าไม่พบเภสัชกรประจำ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบัน (ข.ย. 1)
- เภสัชกรยอมรับว่ามีได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลา เนื่องจากมีอาการแพ้ท้อง

หน้า 2

จึงฟังได้ว่า เภสัชกรดังกล่าวกระทำการฝ่าฝืนมาตรา 39 แห่ง พ.ร.บ. ยา พ.ศ. 2510 และขัดต่อ พ.ร.บ. วิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 มาตรา 33 ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเภสัชกรรม ทั้งเป็นการประพฤติ ผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพตามข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2538 สำหรับข้ออ้างว่าแพ้ท้อง ไม่ใช่เหตุที่ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้

ดังนั้น การที่สภาเภสัชกรรมมีคำวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของเภสัชกร เป็นเวลา 1 ปี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย

วิธีปฏิบัติทางเภสัชกรรมชุมชน

กรณีที่เภสัชกรมีเหตุสุดวิสัยหรือมีธุระส่วนตัว ต้องใช้วัสดุปิดบังบริเวณที่จัดวางยาอันตราย และยาควบคุมพิเศษ รวมทั้งมีป้ายแจ้งให้ผู้มารับบริการทราบว่าเภสัชกรไม่อยู่ประจำร้าน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 589/2562

หน้า 3

<https://shorturl.asia/mgaAQ>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

เรื่องที่ 29

สรุปหลักปฏิบัติราชการที่ดี จากอุทาหรณ์คดีปกครอง เกี่ยวกับ ... การขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของบุตรที่เสียชีวิต

1. ประวัติสุขภาพหรือประวัติการรักษาพยาบาล (เวชระเบียนผู้ป่วย) ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

2. เมื่อมารดาของผู้ตายได้ยื่นคำร้องต่อโรงพยาบาลของรัฐขอเวชระเบียนการรักษาพยาบาลของบุตรชาย เพื่อตรวจสอบถึงสาเหตุการเสียชีวิตและเพื่อใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ถือเป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุตรที่ถึงแก่กรรมตามมาตรา 25 วรรคหนึ่งและวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบข้อ 4 วรรคหนึ่ง (3) และวรรคสอง ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้บิดาหรือมารดามีสิทธิดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแทนผู้เยาว์หรือเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมแล้วได้

3. การที่โรงพยาบาลส่งมอบเวชระเบียนให้ไม่ครบถ้วน โดยขาดสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญอันจะพิสูจน์ความผิดของแพทย์และพยาบาลที่รักษาผู้ตาย จึงเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ และจงใจกระทำละเมิดทำให้ได้รับความเสียหาย มารดาของผู้ตายต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 13 วรรคหนึ่ง เสียก่อน เนื่องจากเป็นกรณีที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการได้กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะ และเมื่อมีการพิจารณาคำร้องเรียนแล้วหรือไม่มีการพิจารณาภายในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา 13 วรรคสอง (พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน ขยายได้กรณีที่มีเหตุจำเป็น แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน 60 วัน) จึงจะใช้สิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองได้

หลักปฏิบัติราชการที่ดี ที่นี้! มีคำตอบ

เงื่อนไขการฟ้องคดี กรณีหน่วยงานปฏิเสธคำขอข้อมูลข่าวสาร

สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง
กลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง

เงื่อนไขการฟ้องคดี กรณีหน่วยงานปฏิเสธคำขอข้อมูลข่าวสาร

โดยที่มาตรา 42 วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 กำหนดให้ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองจะทำได้ต่อเมื่อได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวแล้ว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด

อุทธรณ์จากคดีปกครอง เรื่อง รว. ไม่ให้ข้อมูลการรักษา บุตรชายที่เสียชีวิต ... จะใช้สิทธิฟ้องคดีเลยได้ไหม ?

★ ข้อเท็จจริง ★

- ➕ บุตรชายของผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาอาการท้องร่วงที่โรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง และต่อมาได้เสียชีวิต
- ➕ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นคำร้องต่อ ผอ. โรงพยาบาล เพื่อขอประวัติการรักษา บุตรชาย (เวชระเบียนผู้ป่วย) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มาตรวจสอบสาเหตุการเสียชีวิต เพื่อที่จะใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายต่อไป (ใช้สิทธิตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง และวรรคห้า แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540)
- ➕ ผอ. โรงพยาบาล ส่งมอบเวชระเบียนให้บางส่วน โดยไม่ส่งมอบรายงานการพยาบาลและการให้ยาซึ่งเป็นสาระสำคัญในการพิสูจน์ความผิดของผู้ทำการรักษา
- ➕ ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน การขาดประโยชน์จากการใช้เวชระเบียนและค่าเสียหายทางจิตใจ รวมทั้งขอให้ส่งมอบเวชระเบียนของบุตรชายทั้งหมดให้แก่ตน

หน้า 2

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า

- ➕ คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และการกระทำความผิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่
- ➕ แต่การที่ศาลจะรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขการฟ้องคดีตามมาตรา 42 วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ
- ➕ การที่ ผอ. โรงพยาบาล ปฏิเสธคำขอข้อมูลเวชระเบียน จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดขั้นตอนการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะ โดยให้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการก่อน และเมื่อได้มีการพิจารณาคำร้องเรียนแล้วหรือไม่พิจารณาภายในกำหนดเวลา (ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน ขยายได้กรณีมีเหตุจำเป็น รวมแล้วต้องไม่เกิน 60 วัน) จึงจะใช้สิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองได้
- ➕ เมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (มาตรา 13 วรรคหนึ่ง) จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียังมิได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดี ตามมาตรา 42 แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คร. 217/2562

หน้า 3

<https://shorturl.asia/53ORb>

คลิกหรือสแกนเพื่ออ่านอุทธรณ์คดีปกครอง

ช่องทางการติดต่อ
ของสำนักงานศาลปกครอง

สายด่วนศาลปกครอง: 1355

www.admincourt.go.th

Facebook: <http://bit.ly/38A6aPq>

Line OA: <https://lin.ee/4KbchEO>

Instagram: <http://bit.ly/37xJduV>

Twitter: <https://bit.ly/3deXHIZ>

YouTube: <http://bit.ly/2V0iogv>

Google podcast: <https://bit.ly/3QFHytT>

ปรึกษาคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3RzBAVo>

ยื่นฟ้องคดีปกครองออนไลน์: <https://bit.ly/3By2Wgl>

ขอขอบคุณภาพประกอบจาก

<https://wuttichaiteacher.online>

<https://www.vecteezy.com>

www.freepik.com

ที่ปรึกษา

นางสมฤดี ธีบุญสิริ
นายเจตน์ สถาพรศิลป์พร

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง

คณะทำงาน

นายวิริยะ วัฒนสุขชาติ
นางสาวธัญธร ปิงประเสริฐ
นางสาวจารุณี กิจตระกูล
นางสาวจิตภา มุสิกชนเสถียร
นางสาวนิชาภา เขียนสายออ
นางสาวสุชาดา ศรีเกลี้ยง
นายวัฒนา ขวัญสุด
นางสาวดาริกา หวนสุริยา
นางสาวกชพร นิคมเขต

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนางานคดีปกครอง
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน